

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Ekonomická fakulta
Katedra řízení

Diplomová práce

Lhůty podle správního a daňového řádu

Vypracovala: Bc. Veronika Langrová
Vedoucí práce: Ing. Jarmila Rybová

České Budějovice 2017

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2015/2016

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Veronika BABKOVÁ**

Osobní číslo: **E15584**

Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**

Studijní obor: **Řízení a ekonomika podniku**

Název tématu: **Lhůty podle správního a daňového řádu**

Zadávatel katedra: **Katedra účetnictví a financí**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cíl: Nalézt praktická východiska při aplikaci nejednotného stanovení lhůt v daňovém a správním řádu.

Metodika práce:

1. Literární rešerše na téma stanovení lhůt podle daňového řádu a správního řádu.
2. Porovnání definice a stanovení lhůt v daňovém řádu a ve správním řádu.
3. Rozbor praktických situací.
4. Vyhodnocení možných dopadů odlišností legislativních úprav a jejich zobecnění pro praxi.

Osnova:

1. Úvod.
 2. Vymezení a stanovení lhůt v daňovém řádu.
 3. Vymezení a stanovení lhůt ve správním řádu.
 4. Odlišnosti obou legislativních úprav.
 5. Praktické případy stanovení lhůt z pohledu správního orgánu, správce daně, dotčené osoby a daňového subjektu.
 6. Návrhy řešení situací vzniklých na základě odlišného pohledu při stanovení lhůt v praxi.
- Závěr - diskuse možných dopadů nejednotnosti stanovení lhůt v obou legislativních předpisech a jejich zobecnění.
5. Přílohy.
 6. Zdroje.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: **50-60**

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

Alexa, K.-(2014). *Lhůty při správě daní*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o..

Pokyn č. 4 MF o stanovení lhůt při správě daní

Směrnice Rady 2014/107/EU, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, s právní spoluprací v oblasti daní

Zákon č. 208/2009 Sb., o daňovém řádu

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád

Vedoucí diplomové práce:

Ing. Jarmila RÝBOVÁ

Katedra účetnictví a financí

Datum zadání diplomové práce: **8. února 2016**

Termín odevzdání diplomové práce: **15. dubna 2017**

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.

děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 (40)
371 00 České Budějovice

doc. Ing. Milan Jílek, Ph.D.

vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 8. února 2016

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem svoji diplomovou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 S. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací These.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne

.....

Veronika Langrová

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala paní Ing. Jarmile Rybové za přínosné rady a profesionalitu při odborném vedení mé diplomové práce. Další veliké díky patří mé rodině za jejich přístup, trpělivost a celkově za jejich podporu. Na závěr chci poděkovat všem, co mi při zpracování diplomové práce byli oporou a dobrými rádci.

Obsah

1	Úvod	4
2	Literární přehled.....	5
2.1	Pojem "doba".....	5
2.2	Pojem "lhůta"	5
2.3	Druhy lhůt	6
2.3.1	Lhůty zákonné, správcovské, soudcovské a smluvní	6
2.3.2	Lhůty hmotněprávní a procesní	7
2.3.3	Lhůty promlčecí, pořádkové, soluční a specifické	7
2.3.4	Lhůty prekluzivní	8
2.3.5	Pokyn "MF-5" o stanovení lhůt při správě daní	8
2.3.6	Povinná automatická výměna informací v oblasti daní	11
2.4	Správní řád	13
2.4.1	Předmět úpravy § 1 a základní zásady činnosti správních orgánů § 2 - § 8 13	
2.4.2	Určení lhůty k provedení úkonu § 39.....	14
2.4.3	Počítání času § 40	14
2.4.4	Navrácení v předešlý stav § 41.....	14
2.4.5	Lhůty pro vydání rozhodnutí § 71	14
2.4.6	Odvolací lhůta § 83, § 84.....	15
2.4.7	Následky promeškání lhůt	15
2.4.8	Užití správního řádu v daňovém řízení.....	16
2.5	Daňový řád	17
2.5.1	Předmět úpravy a základní zásady daňového řízení	19
2.5.2	Určení lhůty k provedení úkonu § 32.....	20
2.5.3	Počítání času § 33	20
2.5.4	Běh lhůty pro správce daně § 34	21
2.5.5	Zachování lhůty § 35.....	21
2.5.6	Prodloužení lhůty § 36	21
2.5.7	Navrácení lhůty v předešlý stav § 37.....	22
2.5.8	Ochrana před nečinností § 38.....	22
2.5.9	Lhůta pro stanovení daně § 148	22

2.5.10	Lhůta pro placení daně § 160	24
2.5.11	Sankce za nedodržení lhůt.....	24
3	Metodika a cíl práce	26
4	Praktické případy stanovení lhůt z pohledu orgánu, správce daně, dotčené osoby a daňového subjektu.....	28
4.1	Daňové řízení.....	28
4.1.1	Shrnutí případu.....	28
4.1.2	Výzva k odstranění pochybností § 89, § 90	28
4.1.3	Odpověď na výzvu ve vytýkacím řízení § 89	29
4.1.4	Protokol o ústním jednání – sdělení výsledku postupu k odstraňování pochybností § 60 - 62.....	30
4.1.5	Návrh na doplnění dokazování § 90, odst. 3	30
4.1.6	Vyměření daně § 139 a stanovení daně § 147, odst. 1	30
4.1.7	Blanketní odvolání proti platebním výměrům § 109, odst. 1	33
4.1.8	Výzva k odstranění vad odvolání.....	34
4.1.9	Doplňené odvolání proti platebním výměrům § 109, odst. 1	34
4.1.10	Nahlížení do spisu § 66	34
4.1.11	Žádost o prodloužení lhůty k vyřízení odvolání	35
4.1.12	Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a odlišným právním názorem a výzva k vyjádření se v rámci odvolacího řízení	36
4.1.13	Rozhodnutí od OFŘ	36
4.1.14	Žaloba ke krajskému soudu	37
4.1.15	Vyjádření žalovaného k žalobě	37
4.1.16	Rozsudek jménem republiky	37
4.1.17	Kasační stížnost	38
4.1.18	Rozsudek jménem republiky	38
4.2	Vyhodnocení - lhůta pro stanovení daně a její běh.....	38
4.2.1	Počátek běhu lhůty.....	43
4.2.2	Prodloužení lhůty.....	44
4.2.3	Přerušování běhu lhůty.....	45
4.2.4	Stavení běhu lhůty	47
4.3	Následky uplynutí lhůty pro stanovení daně.....	50
4.4	Diskuse k daňovému řízení.....	51
4.5	Správní řízení	53
4.5.1	Shrnutí případu.....	53

4.5.2	Správní delikt.....	53
4.5.3	Přestupek.....	58
5	Diskuse.....	67
6	Závěr.....	71
7	Summary.....	73
8	Zdroje.....	74
8.1	Literární zdroje	74
8.2	Elektronické zdroje.....	75
8.3	Zákony	76
9	Seznam tabulek a obrázků	77
10	Přílohy	

1 Úvod

„Čas odhalí pravdu.“

(Lucius Annaeus Seneca)

Téma mojí diplomové práce nese název Lhůty podle správního a daňového řádu. Vybrala jsem si toto téma, protože mě doprovází celý můj dosavadní profesní život, kde čas na dané úkony je nezbytnou nutností a součástí naší práce. Od přijetí úkolu či daňové písemnosti běží čas na vyřízení. Většinou nám čas určí správce daně, či samotný zákon. Musíme lhůty dodržovat a respektovat. Musíme se v čase orientovat a smířit se s ním. To vše nám udává rytmus naší práce i našich životů.

Podívám-li se na řešenou problematiku z aktuálního hlediska, bylo toto téma pro mě velikou výzvou z důvodu, že jej zatím nikdo takto nepojal a nezpracovával.

Ve své diplomové práci se zabírám lhůtami. První část praktické části se týká daňového řízení a lhůt, které jsou pro toto řízení typické. Snažila jsem si vybrat pro popis případ, který je na lhůty bohatý, možná až komplikovaný, a porovnat je s legislativou a dojít k závěru, zda pojetí času v tomto případě je legislativně v pořádku. V druhé praktické části postavím proti daňovému řízení správní řízení. Dvě řízení vedené dle dvou různých právních předpisů. Hlavní otázky či hypotézy pro svou závěrečnou práci volím následující. Mohou se tyto dvě řízení potkat? A může se pojetí času v jednom právním předpisu lišit od pojetí času v druhém? Jak moc nás tyto předpisy mohou ovlivnit v reálném životě a jaké to pro nás může mít důsledky? Na to vše se budu snažit nalézt odpověď.

Popis metody práce je následující. Podrobný popis řízení čerpající z reálných dat vyplývajících z konkrétního daňového a konkrétního správního spisu. Veškerá data jsou pravdivá a aktuální. Pro získání reálií bylo zapotřebí komunikace s úřady a se statutárním orgánem daňového subjektu. Po předložení všech věcně potřebných dokumentů a písemností jsem se snažila odborně popsat, zdůvodnit a obhájit postupy příslušných orgánů, k čemuž bylo zapotřebí práce a samostudium příslušných aktuálních legislativních úprav. Po popisu jednotlivých kroků v rámci daných řízení přišel na řadu můj rozbor a úvahy o tom, v jaké části řízení se právě dané subjekty nacházejí, jaké pro ně daná situace může mít, či má důsledky a stručné vyjádření k tomu, zda by jednotlivé procesy bylo možné vést jinak či efektivněji.

2 Literární přehled

V této části práce se budu zabírat teoretickým základem zkoumané problematiky. Na základě literárních podkladů a dalších zdrojů objasním základní pojmy týkající se řešené oblasti. Nejdříve bych se zaměřila na popsání problematiky daňových lhůt obecně a později bych se na ně ráda podívala z pohledu každodenní praxe.

2.1 Pojem "doba"

Dobu můžeme definovat jako časový interval, s jehož uplynutím právo spojuje určitý následek, a to bez ohledu na to, je-li v této lhůtě něco vykonáno (Alexa, 2014). Nanejvýš může dojít k přerušení nebo zastavení této doby. Dobou rozumíme také čas, po který jsou práva nebo povinnosti omezeny, nebo jehož uplynutím je podmíněn vznik práva nebo povinnosti. Stejně tak se jedná o časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost, aniž je potřeba pro vyvolání tohoto právního následku zvláště projevit vůli (Alexa, 2014). Jako příklad můžeme uvést výpovědní dobu u pracovního poměru, dobu zkušební při podmíněném odsouzení v trestním právu, nebo vydržecí dobu (Alexa, 2014).

2.2 Pojem "lhůta"

Pojem lhůta se vyvinul ze staročeského výrazu "lhota", který dříve představoval osvobození či ulehčení od "poplatku". Soudobý význam představuje určitý termín, dobu stanovenou ke splnění jisté povinnosti (Alexa, 2014). Jedná se o časový interval, v jehož průběhu musí být určitá věc vykonána, aby nenastal předpokládaný nežádoucí následek, například sankce. V angličtině je vyjádřen souslovím time-limit, je to maximální čas využitelný pro udělení něčeho. Lhůtou tedy například není pouhý časový okamžik, protože nevyjadřuje trvání. V druhém extrému nemůže být lhůtou ani nekonečná doba trvání - věčnost, jelikož bychom nevymezovali časový interval. O lhůtu se nejedná ani v případě, že by nějaká právní norma stanovila, že určitá povinnost nebo právo mají trvat po předem neomezenou dobu. Lhůta představuje tedy určitý časový úsek. Základem lhůty je pak čas - neuchopitelný fenomén. I proto je hledání obecné definice lhůty stále problémem, protože právní úprava ani doktrína neskýtají pevné základy, na kterých by bylo možné tuto definici postavit (Alexa, 2014).

2.3 Druhy lhůt

Všechny lhůty můžeme stejně tak jako jiné termíny definovat podle řady kritérií. Následující uvedený výčet lhůt rozhodně nelze brát jako jediný možný, ani jako vyčerpávající. Jedná se však o běžně používané dělení, se kterým se v doktríně můžeme obvykle setkat (Alexa, 2014).

2.3.1 Lhůty zákonné, správcovské, soudcovské a smluvní

Třídění začíná nejprve od toho, kdo lhůtu stanovuje. "Je-li lhůta upravena přímo právním předpisem (tedy vlastně normotvůrcem), jedná se o lhůtu tzv. zákonnou" (Alexa, 2014). V tomto případě je důležité, že zde máme zakotveny všechny důležité prvky lhůty. Těmi jsou: počátek běhu lhůty, její délka, předvídaný úkon, a také následek stanovený za její marné uplynutí (Alexa, 2014).

Správcovskou nebo soudcovskou lhůtou se zabýváme v případě, že ji takto soud nebo správní orgán označí. Pokud stanovujeme tento druh lhůty, musíme vymezit její základní konstrukční prvky - délku lhůty a den počátku jejího běhu. Zákonná omezení jsou v tomto směru samozřejmě možná. Důležité je zde odlišení od lhůty zákonné, jedná se o totiž o konstituování prvků lhůty ad hoc - to znamená již za určitým účelem.

Lhůtu smluvní prezentuje skutečnost, že ji ve smlouvě sjednává 2 a více smluvních stran. Vše záleží na jejich vůli, jaké konstrukční prvky lhůtě dají (Alexa, 2014).

„Pokud je den, kdy osoba zúčastněná na správě daní učinila podání, dnem počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nebo provedení jiného úkonu správce daně nebo pokud je počátek běhu lhůty od tohoto dne odvozován, běh lhůty se staví ode dne vydání rozhodnutí, kterým správce daně vyzývá osobu zúčastněnou na správě daní k součinnosti, do dne, kdy dojde k požadované součinnosti“ (Hanuš, Holuša, & Musilová, 2012).

Se zákonnými a správcovskými lhůtami se setkáváme běžně, a to zejména v oblasti správy daní. Pokud se strany daňově-právního vztahu účastní soudního řízení, setkáváme se v praxi se lhůtami soudcovskými. A konečně na lhůty smluvní v rámci spravování daní nenarazíme, jelikož mají veřejnoprávní povahu, která regulaci povinností a práv vylučuje (Alexa, 2014).

2.3.2 Lhůty hmotněprávní a procesní

Rozlišit lhůtu hmotněprávní a procesní bývá nejednoznačné. Rozdíly mezi nimi totiž nejsou zcela zřetelné. Je důležité rozlišit, zdali následky práva působí poté buď v oblasti hmotného práva, nebo procesního. Dle právní praxe se lze zabývat povahou úkonu (hmotněprávní nebo procesní), nebo povahou následku po marném uplynutí lhůty. Ve skutečnosti je ideální situace, kdy je povaha úkonu i následku stejná. Souhrnně se jedná o vztah účelu a prostředku. Existuje však důsledek, se kterým doktrína souhlasí při rozlišování obou lhůt. A v tomto směru se také určení obou lhůt shoduje. A sice se jedná o skutečnost, jestli je třeba pro zachování lhůty určitý úkon provést v poslední den této lhůty, nebo jestli pouze stačí v tento den dostihnout adresáta. V praxi se však obecně uplatňuje využití hmotněprávní lhůty v tom směru, že úkon je třeba provést v poslední den, aby nedošlo ke zmeškání lhůty. Naopak u procesních lhůt se využívá pravidla odeslat písemnost (předat k přepravě) v poslední den (Alexa, 2014).

2.3.3 Lhůty promlčecí, pořádkové, soluční a specifické

Rozlišování lhůt v této skupině se řídí právním následkem, který způsobí marné uplynutí lhůty. Klíčovou roli zde sehrává termín "doba", nikoliv lhůta. Existují samozřejmě i další specifické typy lhůt. Často se však řadí pod některou z těchto čtyř.

Pokud mluvíme o promlčecí lhůtě, její uplynutí má za následek zánik vymahatelnosti práva či povinnosti, což se také běžně vyskytuje v občanském nebo obchodním právu. Pokud k promlčení dojde, právo trvá, ale už se jej u soudu dovolat nelze. Promlčení jest institut soukromoprávní. Důležitým faktem je, že pokud námitka na promlčení nebyla u soudu vznesena, může být "promlčené" právo přiznáno. Ale jak bylo řečeno, právo nezaniká, pouze se oslabuje (Alexa, 2014).

Se lhůtami pořádkovými se v praxi setkáváme celkem často, ale chybí jejich zřetelné definování. Co vlastně pořádková lhůta znamená? Víme, že pořádková lhůta je uložena vedoucímu orgánu za tím účelem, aby něco vykonal v dané lhůtě. V takové lhůtě se od tohoto orgánu očekává nějaké rozhodnutí. Pořádkové lhůty jsou někdy označovány jako lhůty deliberační. Pořádková lhůta se totiž spíše zaobírá taktickým splněním nějaké povinnosti, a pokud v tomto případě lhůta marně uplyne, nenese to s sebou žádné právní následky. Po jejím uplynutí povinnost potrvá dále bez jakékoliv změny. Tato lhůta byla jednoduše stanovena pouze pro pořádek. Vyjadřuje nějaký čas, který má postačit k provedení určitého úkonu.

Soluční lhůta je specifická tím, že nezahrnuje pouze jeden konkrétní typ lhůty, ale více ostatních lhůt, které nemají vlastní název, avšak v právní praxi jsou běžné. Především jsou pak typicky vzájemně podobné nebo zároveň odlišné od jiných druhů lhůt. Po marném uplynutí soluční lhůty, během které není splněna určitá povinnost, vzniká možnost vynutit si její nesplnění. Sankcionuje nebo zatěžuje toho, kdo povinnost poruší, nějakými nepříznivými následky. A tyto následky se s přibývajícím časem prohlubují a jsou pro porušitele stále více tíživější. Následkem takového nesplnění jsou například pokuty, odstoupení od smlouvy, úroky z prodlení atp. Takových lhůt je souhrnně v praxi mnoho a můžeme směle tvrdit, že patří mezi ty nejčastější (Alexa, 2014).

Lhůty specifické jsou typické tím, že je nemůžeme rozřadit pod žádné z již uvedených, jelikož následek jejich marného uplynutí záleží na konkrétním stanovení jejich tvůrce. Do lhůt specifických spadají například lhůty úložní. Ta ukládá adresátovi, aby převzal doručovanou písemnou nebo datovou zprávu, která platí jako doručená, ať už ji adresát převezme nebo nepřevezme. Pokud dojde k marnému uplynutí lhůty, zakládá se pak pouze právní fikce doručení nebo vzniká právní domněnka. A v takových případech bychom pak mohli zavádět desítky nových lhůt se samostatným pojmenováním. Podstatná v tomto případě bude však vždy konkrétní koncepce takové lhůty (Alexa, 2014).

2.3.4 Lhůty prekluzivní

Prekluzivní lhůta je charakteristická tím, že v případě marného uplynutí lhůty dochází pak k úplnému zániku práva nebo povinnosti. Je potřeba také vymezit, jaké právo uplynutím prekluzivní lhůty vlastně zaniká. V každém případě se ale jedná o subjektivní právo, ne o objektivní. Prekluze znamená právo na provedení určitého úkonu, jenž lhůta předvídá. Samotný úkon je pak omezen tím, že je vykonán ve lhůtě, anebo není vykonán vůbec. Základním předpokladem prekluze je tedy její souvztažnost se lhůtou. Prekluzivní je třeba ale i lhůta odvolací nebo lhůta, kterou se stanovují daně (Alexa, 2014).

2.3.5 Pokyn "MF-5" o stanovení lhůt při správě daní

"S ohledem na ustanovení § 38 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), kdy jsou osoby zúčastněné na správě daní oprávněny při porušení zásady postupovat v řízení bez zbytečných průtahů (§ 7 odst. 1

daňového řádu) domoci se nápravy tím, že upozorní na porušení této zásady správce daně nejblíže nadřízeného správci daně, který výše uvedenou zásadu porušil, a z důvodu vyřizování podání osob zúčastněných na správě daní v přiměřených lhůtách, zejména s přihlédnutím k principům „dobré správy“, stanovím pro věcně příslušné útvary Ministerstva financí, orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky (dále jen „správní orgán“) k vyřízení podání osob zúčastněných na správě daní lhůty:“(Babiš, 2015).

Délka lhůt

Pro potřeby zde specifikovaných podání osob, které jsou zúčastněny na správě daní, jsou stanoveny buď šestiměsíční, tříměsíční, nebo třicetidenní lhůty viz Tabulka č. 1.

Tabulka 1: Lhůty při správě daní dle zákona č. 280/2009 Sb.

LHŮTA
6 měsíců:
a) pro vydání rozhodnutí o odvolání dle ustanovení § 116 odst. 1 daňového řádu s výjimkou případů uvedených v bodu 2 písm. d)
b) pro vydání rozhodnutí o povolení obnovy řízení nebo rozhodnutí o zamítnutí obnovy řízení dle ustanovení § 119 odst. 1 daňového řádu
c) pro vydání rozhodnutí ve věci obnovy řízení dle ustanovení § 120 odst. 4 daňového řádu
d) pro vydání rozhodnutí o prominutí daně nebo příslušenství daně dle ustanovení § 259 daňového řádu, s výjimkou případů, ve kterých je oprávněn rozhodnout ministr financí podle ust. § 260 daňového řádu
3 měsíce:
a) pro vydání rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti či rozhodnutí o zrušení, změně nebo potvrzení delegace dle ustanovení § 18 daňového řádu
b) pro vydání rozhodnutí o vyloučení úřední osoby dle ustanovení § 77 daňového řádu
c) pro vydání rozhodnutí o odvolání dle ustanovení § 113 odst. 1 písm. a) a b) daňového řádu
d) pro vydání rozhodnutí o odvolání dle ustanovení § 116 odst. 1 daňového řádu proti rozhodnutí o záznamní povinnosti dle ustanovení § 97 daňového řádu
e) pro vydání rozhodnutí o závazném posouzení dle ustanovení § 132 odst. 1 daňového řádu za podmínek vymezených ve zvláštním zákoně, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak
f) pro vydání rozhodnutí o námitce dle ustanovení § 159 odst. 3 daňového řádu
g) pro vydání rozhodnutí o přijetí ručení třetí osoby dle ustanovení § 173 odst. 1 daňového řádu
30 dnů:
a) pro vydání rozhodnutí o navrácení lhůty v předešlý stav dle ustanovení § 37 odst. 2 daňového řádu
b) pro vydání rozhodnutí o vyslovení neúčinnosti doručení dle ustanovení § 48 odst. 3 daňového řádu

c) pro vydání rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností dle ustanovení § 104 odst. 1 daňového řádu
d) pro vydání rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí dle ustanovení § 105 daňového řádu
e) pro vydání rozhodnutí o odvolání dle ustanovení § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu
f) pro vydání rozhodnutí o přijetí finanční záruky dle ustanovení § 173 odst. 2 daňového řádu
g) pro vydání rozhodnutí o stanovení záloh dle ustanovení § 174 odst. 5 a 6 daňového řádu
h) pro vydání rozhodnutí o odložení daňové exekuce a pro vydání rozhodnutí, kterým se daňová exekuce zcela zastaví, dle ustanovení § 181 odst. 1, 2 daňového řádu
i) pro vydání rozhodnutí o snížení výše částky, která má být sražena v příslušném výplatním období ze mzdy dlužníka dle ustanovení § 187 odst. 3 daňového řádu
j) pro vydání rozhodnutí o žádosti o prodloužení lhůty k úhradě nejvyššího dražebního podání dle ustanovení § 226 odst. 1 daňového řádu
k) pro vydání rozhodnutí o rozvrhu výtěžku dražby dle ustanovení § 230 odst. 1 daňového řádu
l) pro vydání rozhodnutí o stížnosti na postup plátce daně dle ustanovení § 237 odst. 4 daňového řádu
m) pro vydání rozhodnutí o potvrzení postavení právního nástupce dle ustanovení § 240 odst. 1 daňového řádu

Zdroj: (Babiš, 2015)

"Lhůty stanovené tímto pokynem se počítají ode dne doručení podání osoby zúčastněné na správě daní správnímu orgánu. Výjimkou je případ vydání rozhodnutí ve věci obnovy řízení dle ustanovení § 120 odst. 4 daňového řádu - čl. I bod 1 písm. c), kdy jsou lhůty počítány ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o povolení obnovy řízení. V případě vrácení odvolání nadřízeným správním orgánem nižšímu správnímu orgánu (ustanovení § 116 odst. 3 daňového řádu) k vydání rozhodnutí dle čl. I bod 2 písm. c) a čl. I bod 3 písm. e) se lhůty počítají ode dne, kdy je odvolání vráceno. Dojde-li ke zrušení rozhodnutí ve správním soudnictví a vrácení věci správci daně k dalšímu řízení, běží lhůty stanovené v čl. I pro vydání nového rozhodnutí ve věci znovu ode dne, kdy se správci daně vrátí od soudu spisový materiál. Jestliže není podání doručeno místně příslušnému správnímu orgánu, prodlužují se lhůty stanovené čl. I o jeden měsíc."(Babiš, 2015).

Běh lhůt

"Staví se dle ustanovení § 34 daňového řádu ode dne vydání rozhodnutí, kterým správce daně vyzývá osobu zúčastněnou na správě daní k součinnosti, do pátého pracovního dne ode dne, kdy byla správci daně poskytnuta požadovaná součinnost. Do

běhu stanovených lhůt se nezapočítává doba dožádání podle ustanovení § 17 daňového řádu a doba ode dne vydání rozhodnutí o atrakci dle § 19 daňového řádu do nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Běh lhůt se staví i po dobu soustředování či doplňování stanovisek a podkladů od osob zúčastněných na správě daní nebo ostatních správců daní, která jsou nezbytná pro vyřízení podání. Dále se do běhu lhůt nezapočítává doba ode dne odeslání výzvy k zaplacení správního poplatku do uplynutí doby určené k úhradě správního poplatku a rovněž se nezapočítává lhůta řízení projednávání o opravném prostředku, bude-li toto rozhodnutí podkladem pro vydání jiného rozhodnutí, např. čl. I bod 3 písm. h). Lhůty stanovené podle čl. I neběží též po dobu řízení o otázce, o níž je příslušný rozhodnout soud. Dále se běh lhůt staví při mezinárodním dožádání informací podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to ode dne odeslání dožádání do dne obdržení odpovědi na dožádání od příslušného úřadu smluvního státu. Ke stavění běhu lhůt může dojít i opakovaně. Běh výše uvedených lhůt je limitován podle povahy řízení prekluzivní lhůtou podle ustanovení § 148 daňového řádu, popř. lhůtou stanovenou zvláštním zákonem (např. § 44a odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů atd.). Dále je běh lhůt limitován podle povahy řízení také lhůtou obsaženou v ustanovení § 160 daňového řádu." (Babiš, 2015).

2.3.6 Povinná automatická výměna informací v oblasti daní

Řídí se směrnicí rady EU č. 2014/107, která nahradila původní směrnicí 2011/16/EU.

"(1) V posledních letech výrazně narostly problémy způsobené přeshraničními daňovými podvody a úniky a dostaly se do středu pozornosti v Unii i ve světě. Neoznámené a nezdaněné příjmy značně snižují daňové příjmy členských států. Proto je naléhavě nutné zvýšit účinnost a efektivnost výběru daní. Automatická výměna informací představuje v tomto ohledu významný nástroj a Komise ve svém sdělení ze dne 6. prosince 2012 obsahujícím akční plán pro posílení boje proti daňovým podvodům a únikům zdůraznila nutnost důsledně prosazovat automatickou výměnu informací jako budoucí evropský a mezinárodní standard pro transparentnost a výměnu informací v daňové oblasti (Rada EU, 2014).

(2) Význam automatické výměny informací jakožto prostředku pro boj proti přeshraničním daňovým podvodům a únikům byl nedávno uznán také na mezinárodní úrovni (G20 a G8). V návaznosti na jednání, která proběhla mezi Spojenými státy

americkými a dalšími zeměmi, včetně všech členských států, o dvoustranných dohodách o automatické výměně informací k provedení zákona Spojených států amerických o podávání informací o zahraničních účtech pro daňové účely (obecně známého jako „FATCA“ – Foreign Account Tax Compliance Act), pověřila skupina G20 Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), aby na základě uvedených dohod vypracovala jednotný globální standard pro automatickou výměnu informací v daňové oblasti (Rada EU, 2014).

(12) Oznamující finanční instituce, zasílající členské státy a přijímající členské státy coby správci údajů by neměly informace zpracovávané podle této směrnice uchovávat déle, než je pro dosažení účelů této směrnice nezbytné. S ohledem na rozdíly v právních předpisech členských států by měla být maximální doba uchování určena podle promlčecích lhůt stanovených v daňových právních předpisech členského státu každého správce údajů."(Rada EU, 2014).

2.4 Správní řád

Jedná se souhrnně o obecný právní řád, upravující pravidla probíhajících úředních jednání (Kancelář veřejného ochránce práv, 2013).

Veřejnou správu lze definovat ze dvou hledisek, a to funkčního a organizačního. Funkční hledisko vyjadřuje vztah veřejné správy a jejího praktického výkonu. Organizační hledisko vyjadřuje systém a strukturu státní moci (Průcha, 2007).

2.4.1 Předmět úpravy § 1 a základní zásady činnosti správních orgánů § 2 - § 8

Předmětem správního řádu (dále jen SŘ) je úprava postupu orgánů provádějících moc výkonnou a jiných orgánů působících například v oblasti územních samosprávních celků, a jiné orgány působící v oblasti veřejné správy (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

Základní zásady činnosti správních orgánů, které jsou upraveny ve SŘ konkrétně v § 2 až § 8, lze shrnout viz Tabulka č. 2.

Tabulka 2: Zásady činnosti správních orgánů

Zásady činnosti správních orgánů
Zásada zákonnosti, legality – soulad se zákony a mezinárodními smlouvami
Zásada proporcionality – požadavky na správní rozhodnutí a procesní postupy
Zásada zneužití správního uvážení - v případě existence více právních následků rozhodnutí
Zásady ochrany dobré víry – je to nezaviněná nevědomost týkající se právních nedostatků
Zásada souladu s veřejným zájmem – sladit rozdílné veřejné zájmy
Zásada subsidiarity – smírné odstranění rozporu bránící rozhodnutí
Zásada legitimního očekávání – kontinuita činností správních orgánů
Zásada materiální pravdy – zjišťování samotného skutkového stavu
Zásada procesní rovnosti a nestrannosti – odraz ústavního požadavku o zákazu diskriminace
Zásada veřejné správy jako služby – práva a povinnosti dotčených osob
Zásada spolupráce správních orgánů a soulad správních postupů – důvěryhodnost veřejné sp.
Zásada procesní ekonomie – rychlost a hospodárnost postupů

Zdroj: (Kadečka, Váňa, & Bohadlo, 2013)

2.4.2 Určení lhůty k provedení úkonu § 39

Hospodárnost a rychlost správního řízení jsou dvě ze základních ustanovení správního řádu. Vyřizování věcí bez zbytečných průtahů je jednou z hlavních povinností správního orgánu (Králová, 2012).

Správní orgán určuje účastníkovi správního řízení lhůtu, která je přiměřená provedení úkonu, činí však jen pouze tehdy, není-li stanovena zákonem. Určuje-li správní orgán lhůtu, nesmí tím ohrozit účel řízení, dále nesmí porušit rovnost účastníků řízení (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

Lhůta určená správním orgánem může být v případě žádosti účastníka řízení ze strany správního orgánu přiměřeně prodloužena (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

2.4.3 Počítání času § 40

V případě, je-li provádění daného úkonu v řízení vázáno na lhůtu, do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy dochází ke skutečnosti, která určuje počátek lhůty.

Připadá-li konec lhůty na nějaký den víkendu, tedy sobotu či neděli, anebo případně-li konec lhůty na státní svátek, považuje se za poslední den lhůty nejbližší příští den.

Lhůta se bere za zachovanou, pokud je poslední den lhůty učiněno podání u příslušného, a to věcně a místně, správního orgánu (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

2.4.4 Navrácení v předešlý stav § 41

Navrácení v předešlý stav, tímto se rozumí, že správní orgán promine zmeškání úkonu (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

Osoba, která je zúčastněná na správě daní, má právo požádat správce daně, aby navrátil lhůtu v předešlý stav. Správce daně toto může povolit pouze ze závažných důvodů a to za předpokladu, že před podáním žádosti již lhůta uplynula. Navrácení lhůty nelze povolit, týká-li se to lhůt pro stanovení daně, placení daně či podání řádného daňového tvrzení (Hortová, 2010).

2.4.5 Lhůty pro vydání rozhodnutí § 71

Povinností správního orgánu je vydání rozhodnutí bez zbytečných průtahů a bez zbytečného odkladu. Může se stát, že správní orgán není schopen vydat rozhodnutí v dané věci bezodkladně, poté platí 30-ti denní lhůta, během níž je správní orgán

povinen rozhodnutí vydat. Těchto 30, dnů se bere od zahájení řízení. Lhůta pro vydání rozhodnutí neběží po dobu, která je nezbytně nutná k opatření údajů, tj. když dotčená osoba řízení požádá o to, aby správní orgán obstaral zajištění údajů, které jsou dostupné v úřední evidenci, kterou sám správní orgán vede (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

2.4.6 Odvolací lhůta § 83, § 84

Je-li rozhodnutí vydáno, lze proti němu podat odvolání. Ode dne, kdy je rozhodnutí oznámeno, započne běh 15-ti denní odvolací lhůty.

Mohou nastat případy, že poučení, které je závěrem každého rozhodnutí, chybí, je neúplné nebo je nesprávné. Poučení slouží k tomu, aby účastníka řízení informovalo o tom, zda je možné podat odvolání proti rozhodnutí, v jaké lhůtě tak může učinit, od kterého dne je možné lhůtu počítat, u jakého správního orgánu jej lze podat a kdo o něm bude rozhodovat. Nastane-li tedy tato skutečnost, kdy poučení není bezchybné, běží 15-ti denní lhůta na odvolání ze strany účastníka řízení až ode dne, kdy správní orgán oznámí opravné usnesení. Tato oprava představuje opravu zřejmých nesprávností, je v písemné formě a může být z moci úřední anebo na požádání účastníka. Nebylo-li toto opravné usnesení vydáno, lze se odvolat do 90 dnů od oznámení rozhodnutí (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

Může nastat i situace, že správní orgán neoznámí rozhodnutí osobě, která byla účastníkem řízení. Ode dne, kdy se osoba o vydání rozhodnutí a předmětu řešené otázky v rámci rozhodnutí dozví, může tato osoba podat odvolání do 30-ti dnů, nejpozději však do 1 roku, jež se počítá ode dne, kdy bylo oznámení rozhodnutí učiněno posledním účastníkovi (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

2.4.7 Následky promeškání lhůt

Mluvíme-li o lhůtách, uplatňuje se zde zásada „práva náležejí bdělým“. V realitě si pod tím můžeme představit skutečnost, že právo téměř nikdy nedává lidem další šanci. Každý občan si musí svá práva střežit, hájit a uplatňovat včas. Práv můžeme v případech neopatrnosti pozbýt, nebo se domoci jejich ochrany. Promeškáme-li lhůtu, tak důsledky mohou být nedozírné a nenapravitelné.

V právu procesním, a to konkrétně buď ve správním, nebo soudním řízení, se typicky jedná o lhůty, které provázejí povinnost učinit určitý krok vedoucí k danému úkonu. Neučiní-li účastník úkon ve lhůtě, obvykle ztrácí možnost jej vůbec učinit (Frangbold.org, 2017).

2.4.8 Užití správního řádu v daňovém řízení

Pro samotné daňové řízení je typická hlavní a komplexní úprava dle daňového řádu, zákona č. 280/2009 Sb. (Sivák, 2015).

Právní předpis, který daňovému řádu předcházel, byl zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Tento zákon byl zrušen účastí daňového řádu, a to k datu 1. 1. 2011 (epravo.cz, 2011).

Daňový řád (dále jen DŘ, dříve Zákon o správě daní a poplatků, ZSDP) upravující daňové řízení, jenž je svou podstatou správní řízení, je však od ostatních správních řízení natolik specifické, proto je daňové řízení upraveno takto a není zahrnuto do úpravy správního řádu. O specifickém charakteru daňového řízení hovoří i fakt, že většina vyspělých demokratických států má pro tyto účely obdobný zákon jako my DŘ (Boněk, 2001).

Dle právních znalců je největší střet mezi § 262 DŘ a § 177 SŘ. §262 není nikterak dlouhý a mluví jasně a to, že se „*při správě daní správní řád nepoužije*“. §177 nám zase naopak říká, a vylučuje tím § 262 DŘ, že se „*základní zásady činnosti správních orgánů použijí při výkonu veřejné správy a to i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije*“. Které ustanovení má tedy aplikační přednost? Oboje jsou ustanoveními jasnými a mají stejnou právní sílu (Sivák, 2015).

Užití SŘ je sice dle DŘ vyloučeno, avšak tam, kde DŘ neupravuje určité skutečnosti, je nutné uplatnit obecné zásady uplatňované ve veřejné správě vč. základních zásad činností správních orgánů (Matyášová & Grossová, 2011).

Původní znění návrhu správního řádu, konkrétně znění § 177, mělo obsahovat i větu že se „*toto ustanovení neuplatní při správě daní, poplatků a odvodů*“. Tato věta v zákoně však není a má se za to, že se základní zásady obsažené ve SŘ budou aplikovat na daňové řízení pouze tehdy, kdy zákon upravující daňové řízení neobsahuje zásady odpovídající SŘ (Vedral, 2006).

2.5 Daňový řád

Daňové řízení, můžeme jej definovat jako stanovený postup, který je upraven právním předpisem a který vede k zajištění realizace závazků a práv, které vyplývají z daňových vztahů mezi daňovými subjekty (Bakeš & kolektiv, 2003).

Správa daní představuje postup, který má za cíl správně zajistit a stanovit daň a zabezpečit její úhradu (Vančurová & Boněk, Správa daní pro ekonomy, 2011)

Správa daní zahrnuje širší spektrum úkonů, je to postup mnohem širší nežli daňové řízení. Postupy jsou následující:

- vyhledávání daňového subjektu,
- vyměření daně,
- přijímání úhrad daní,
- vymáhání daní v případě, že daňový subjekt neuhradí vyměřenou daň (Vančurová & Boněk, Správa daní pro ekonomy, 2011).

Správa daní má základní zásady platící pro celou její činnost, viz Tabulka č. 3. Tato pravidla je nutno respektovat v jakékoli fázi správy daní. Zásady jsou obdobné těm v oblasti veřejného práva (Vančurová & Boněk, Správa daní pro ekonomy, 2011).

Tabulka 3: Zásady správy daní

Zásady správy daní
Zásada zákonnosti
Zásada zákazu zneužití pravomocí
Zásada přiměřenosti úkonů správce daně
Zásada rovnosti postavení osob zúčastněných při správě daní
Zásada vzájemné součinnosti a spolupráce správce daně a daňového subjektu
Zásada rychlosti – správce daně má postupovat bez zbytečných průtahů
Zásada hospodárnosti (s časem) – správce daně je povinen postupovat tím způsobem, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady.
Zásada volného hodnocení důkazů
Zásada materiální pravdy
Zásada oficiality
Zásada veřejnosti
Zásada mlčenlivosti

Zdroj: (Vančurová & Boněk, Správa daní pro ekonomy, 2011)

Daňovým subjektem je pro účely DŘ osoba, která je zákonem označena jako poplatník nebo plátcem daně. Hlavní oblastí práv a povinností daňového subjektu jsou zjištění a stanovení výše daně, během něhož běží lhůta pro stanovení daně a pro placení daně (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016).

Základ a předmět daně – z čeho se daň vybírá, tak to je předmět zdanění. Chceme-li ho stručněji vymezit, stačí si vzít vždy název určitého daňového zákona a co je v názvu, např.: zákon o daních z příjmů, tak předmětem je příjem daňového subjektu. Předměty lze rozdělit do 4 hlavních skupin, a to: hlava, majetek, důchod a spotřeba (Vančurová & Láchová, Daňový systém ČR 2016, 2016).

Daňové sazby, jsou to algoritmy, jejichž prostřednictvím se ze základu daně stanoví základní daňová částka (Vančurová & Láchová, Daňový systém ČR 2016, 2016).

Dalšími konstrukčními prvky, rozhodujícími o tom, jak a v jaké míře budou daně dopadat na jednotlivé daňové subjekty, jsou: slevy na daních, určení zdaňovacího období, osvobození od daně a možné odpočty ze základu daně (Vančurová & Láchová, Daňový systém ČR 2016, 2016).

Pokud jsou něčí příjmy či majetek přímo podrobeny dani, můžeme tuto osobu nazvat *poplatníkem*. *Plátcem* daně je osoba, pod jejíž majetkovou odpovědností správci daně odvádí daň vybranou či sraženou poplatníkům (Bakeš & kolektiv, 2003).

Celkové daňové zatížení, nebo jej můžeme též označit jako celková daňová povinnost, nám označuje souhrn veškerých plateb, jimiž je daňový subjekt povinen pravidelně přispívat do veřejnoprávní soustavy (Vančurová & Láchová, Daňový systém ČR 2016, 2016)

Funkce daní:

- *alokační* – projevuje-li trh neefektivnosti v alokaci zdrojů; vloží se prostředky tam, kam se jich dává málo, nebo naopak jsou odejmuty prostředky z oblastí, kde je jich nadmíru,
- *redistribuční* – smyslem je učinit spravedlivé rozdělování důchodů a bohatství právě pomocí daní; od bohatších k chudším jedincům,
- *stabilizační* – má zájem na tom, aby byla zajištěna dostatečná zaměstnanost a cenová stabilita vyvolané cyklickými výkyvy v ekonomice (Kubátová, 2015),
- *fiskální* – schopnost naplnit daněmi veřejný rozpočet,

- *stimulační* – daňové subjekty daně považují za negativní jev, stát proto poskytuje jak daňové úspory, též může sankciovat nezodpovědnou nekázeň (Vančurová & Láchová, Daňový systém ČR 2016, 2016).

2.5.1 Předmět úpravy a základní zásady daňového řízení

Daňový řád (DŘ) má za účel úpravu postupů správců daní, práv a povinností daňových subjektů či třetích osob. Dále zákon hovoří o tom, co je cílem správy daní, a tímto cílem je zjistit a stanovit daň. Předmětem správy daní jsou samozřejmě daně, které představují příjmovou položku do veřejného rozpočtu (Hanuš, Holuša, & Musilová, 2012).

Hlavní daňové principy

- princip prospěchu – cena za veřejný statek,
- princip platební schopnosti (berní způsobilosti) – zásada rovné oběti, např.: u důchodových daní se více preferuje progresivní zdanění aj. (Kubátová, 2015).

Daňové zásady

Již za doby Adama Smithe tyto zásady vztahující se k daňovému systému platily, jinak řečeno požadavky na daně se do dnešních dob moc nezměnily, a jsou jimi:

- efektivnost,
- spravedlnost,
- makroekonomická pružnost,
- právní perfektnost,
- politická neprůhlednost,
- ekonomické chování subjektů je pozitivně ovlivněno (Kubátová, 2015).

Zásady a stádia daňového řízení

Zásady jsou důležité pro bezchybné stanovení daně a její včasné vybrání, viz Tabulka č. 4.

Tabulka 4: Zásady daňového řízení

Zásady daňového řízení
Zásada zákonnosti
Zásada projednací
Zásada hospodárnosti
Zásada volného hodnocení důkazů
Zásada neveřejnosti
Zásada mlčenlivosti
Zásada oficiality
Zásada skutečného obsahu právního úkonu
Zásada rovnosti
Zásada spolupráce

Zdroj: (Bakeš & kolektiv, 2003)

Stadia řízení

- přípravné řízení,
- vyměřovací řízení,
- řízení o opravných prostředcích,
- inkasní řízení,
- vymáhací řízení (Bakeš & kolektiv, 2003).

2.5.2 Určení lhůty k provedení úkonu § 32

Ustanovení nám říká, že osobě zúčastněné na správě daní stanoví správce daně lhůtu rozhodnutím. Toto se děje pouze v případě, pokud lhůta není stanovena zákonem. Lhůtu kratší než 8 dnů lze očekávat pouze výjimečně, a to pouze v případech, kdy úkony jsou velice jednoduché a obzvláště naléhavé. Na straně správce daně je uložena povinnost, že do poučení svého rozhodnutí musí uvést právní důsledky nedodržení dané lhůty (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016).

2.5.3 Počítání času § 33

Lhůty mohou být stanoveny dle roku, měsíců, týdnů či dnů. Lhůty se začínají počítat ode dne následujícího po dni, dle kterého došlo ke skutečnostem určujícím počínající běh lhůt. Tento paragraf připouští možnost, že lhůta může být stanovena i v délce jednoho dnu. V tomto případě se lhůta počítá od okamžiku, ke kterému dojde ke skutečnosti určující počínající běh lhůt. A opět jako u SŘ zde platí, že pokud připadne

poslední den lhůty na víkend či svátek, bere se, že poslední den lhůty je nejbližší následující pracovní den (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016).

2.5.4 Běh lhůty pro správce daně § 34

Učiní-li osoba zúčastněná na správě daní podání, a pokud se tento den bere jako počátek běhu lhůty pro vydání rozhodnutí ze strany správce daně či provedení jiného úkonu mající podobný charakter, počátek běhu lhůty je odvozen od vydání rozhodnutí ze strany správce daně, kterým vyzývá zúčastněnou osobu k součinnosti (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016).

2.5.5 Zachování lhůty § 35

Existuje možnost, že je lhůta zachována, ale pouze v případech, že je v poslední den lhůty učiněno následující, a to např.: u věcně a místně příslušného správce daně je učiněn požadovaný úkon, či je podána zásilka pro správce daně u provozovatele poštovních služeb, či je toto podání učiněno prostřednictvím datové schránky v podobě datové zprávy. Lhůta může být zachována, je-li podání sice učiněno, ale je učiněno např.: u nadřízeného správce daně či u jiného věcně příslušného správce daně (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016).

2.5.6 Prodloužení lhůty § 36

Pokud existuje závažný důvod pro osobu zúčastněnou na správě daní neučinit stanovený úkon ve stanovené lhůtě, může podat žádost o prodloužení lhůty. Pokud bude žádost o prodloužení lhůty podána před uplynutím lhůty stanovené, může správce daně lhůtu prodloužit. Žádost o prodloužení lhůty ze strany osoby zúčastněné na správě daní by měla obsahovat důvod, kvůli kterému je o prodloužení lhůty žádáno. Lhůtu lze prodloužit alespoň o dobu, která zbývá v den podání žádostí o prodloužení do konce původní lhůty. Kratší doba by byla možná v případě, že o to osoba zúčastněná na správě daní sama požádala. Lhůtu pro podání řádného daňového tvrzení lze prodloužit o 3 až 10 měsíců (v případě předmětu daně příjmy v zahraničí). Když hrozí zánik práva, lhůtu nelze prodloužit. Když správce daně rozhodne ve věci žádosti o prodloužení lhůty, nelze proti tomuto rozhodnutí uplatnit opravné prostředky (Hortová, 2010).

2.5.7 Navrácení lhůty v předešlý stav § 37

Úprava tohoto paragrafu je velmi podobná úpravě stejné problematiky v SŘ. Osoba zúčastněná na správě daní může požádat o navrácení lhůty v předešlý stav, pokud proto má závažné důvody, pokud lhůta uplynula před podáním této žádosti a pokud uplynulo 15 dnů ode dne, kdy zanikl důvod, pro který byla původní lhůta zmeškána (Hortová, 2010).

2.5.8 Ochrana před nečinností § 38

V daňovém řádu je v rámci lhůt definován institut ochrany před nečinností, který bývá oprávněně využíván každou osobou zainteresovanou na správě daní. A sice v tom případě, pokud se domnívá, že v řízení správce daně nepostupuje bez nežádoucích průtahů, jelikož již uplynula zákonně stanovená lhůta, ve které měl správce daně vykonat určitou záležitost, nebo ji naopak nevykonal ve lhůtě, která je pro takový úkon obvyklá. V dalších případech mohl správce daně nevydat rozhodnutí ihned poté, kdy shromáždil podklady nutné pro své rozhodnutí. Nebo došlo k situaci, kdy správce nerozhodl i přesto, že již uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy byl vůči konkrétní osobě, které se nečinnost týká, učiněn zatím poslední úkon v řízení.

- Osoba s účastí ve správě daní realizuje předmětné právo tím, že podá podnět správci daně
- Správcem daně je v tomto případě míněn hierarchicky první nadřazený správce daně
- Podnět je prověřen, a pokud je důvodný, musí být do 30 dní po přijetí dán příkaz k nápravě
- Pokud správce daně do 30 dní od přijetí příkazu k nápravě tuto nápravu nezjedná, provede tento příkaz bezodkladně nejbližší nadřízený správce
- Osoba, která podnět podala, musí být nakonec správcem daně o vykonaných opatřeních vyrozuměna
- Pokud podnět nebyl shledán důvodným, bývá dále odložen a osoba, která jej podala, musí být do 30 dní vyrozuměna včetně odůvodnění
- V případě, kdy osoba účastná řízení není spokojena s výsledky vyřízení takové záležitosti, má právo bránit se žalobou u správního soudu (Hortová, 2010).

2.5.9 Lhůta pro stanovení daně § 148

Jedná se o časový interval pro případy zákonného stanovení daně, ve kterém lze požadovat splnění určité povinnosti. Povinnost splnit daňovou povinnost má své

hranice, vyjádřené určitými lhůtami, které říkají, kdy vyměřit nebo doměřit daň, a to i ve vztahu k možnosti jejího vymáhání. Pro stanovení daně je stěžejní lhůta prekluzivní, která je tříletá. Pokud tato lhůta uplyne, zanikne právo vyměřit či doměřit daň a stejně tak i možnost přiznat daňový odpočet. V tu chvíli správce daně ze své povinnosti daň nevyměruje. Způsob počítání lhůty pro určení daně prošel podstatnými změnami. Začátek lhůty se nijak neváže ke konci zdaňovacího období. Lhůta pro určení daně začíná běžet v ten den, kdy se daň stala splatnou, či v den, kdy uplynula lhůta pro odevzdání daňového tvrzení. Běh takové lhůty nutné pro určení daně je *ovlivněn taxativním výčtem úkonů. Respektive se tato lhůta stanoví daň o 1 rok prodlužuje, pokud v předchozích 12 měsících běhu této lhůty došlo k:*

- a) Dodatečnému daňovému tvrzení nebo k oznámení výzvy pro jeho podání
- b) Rozhodnutí o stanovení této daně
- c) Začátku řízení ve věci mimořádného opravného nebo dozorčího prostředku
- d) Oznámení rozhodnutí o opravném či dozorčím prostředku
- e) Oznámení rozhodnutí ve věci prohlášení nicotnosti určitého rozhodnutí v rámci stanovení daně

Lhůta stanovení daně potom neběží v době kdy:

- a) Řízení v rámci stanovení daně je vedeno Ústavním soudem a zároveň před správními soudy
- b) Při řízení o otázce, o které rozhoduje příslušný soud a která je pro konkrétní stanovení daně nepostradatelná
- c) Dojde ke zmeškání odvolací lhůty proti nějakému rozhodnutí v rámci stanovení daně, a to až po okamžik navrácení daně v předešlý stav
- d) Dojde k marnému uplynutí doby úložní až do data doručení rozhodnutí, kdy dochází k prohlášení neúčinnosti doručeného rozhodnutí, které bylo vydáno během nalézacího řízení

Je potřeba připomenout, že běh lhůty nutné pro stanovení daně lze některými úkony provedenými buď daňovým subjektem, nebo správcem daně prodloužit. Takto ji však lze prodlužovat maximálně 10 let. Výjimečně i déle, pokud předtím soud rozhodl, že došlo ke spáchání daňového trestného činu. Pokud prekluzivní lhůta uplyne, správci daně zaniká pravomoc stanovit tuto daň (Hortová, 2010).

2.5.10 Lhůta pro placení daně § 160

Je charakterizována časovým intervalem, během kterého je možné provést dobrovolné i nedobrovolné zaplacení daně. I v tomto případě se jedná o lhůtu prekluzivní. Délka lhůty činí 6 let a po jejím uplynutí již nelze nedoplatek právně vymáhat ani vybrat. Její lhůta začíná běžet v den splatnosti daně. Avšak následky neúhrady daně ve lhůtě mohou nastat ve formě exekučního řízení, zřízení zástavního práva, případně soud rozhodne o posečkání. Pokud však k takovým událostem v rámci lhůty pro placení daně dojde, nesmí výsledná lhůta pro placení daně překročit 20 let. Jestliže dochází k vymáhání daně soudem či exekutorem, je pohledávka přihlášena do veřejné dražby, případně do insolvenčního řízení. V takové době správce daně nemůže řízení jako celek ovlivnit. Tato lhůta neběží například, pokud nastane situace, že není znám nebo není stanoven dědic. V takovém případě je správce dědictví vyzván správcem daně, aby jej co nejdříve ustanovil (Hortová, 2010).

2.5.11 Sankce za nedodržení lhůt

Daňový řád zná mnoho sankcí za porušení povinností při provádění správy daní, zaměříme se však nyní na sankce nejobvyklejší a související s nedodržením lhůt při správě daní.

Pokuta za opožděné tvrzení daně § 250

Má-li daňový subjekt podávat daňové tvrzení za daň, která se vyměřuje za zdaňovací období činící nejméně 12 měsíců, tak zde platí pravidlo, že nejpozději do 3 měsíců od uplynutí tohoto zdaňovacího období musí podat daňové tvrzení. Zpravidla se bere, že zdaňovací období je shodné s rokem kalendářním, tzn. od ledna do prosince. Má-li daňový subjekt povinnost ověřovat účetní závěrku auditorem, nebo pokud daňovému subjektu zpracovává a podává daňové tvrzení daňový poradce, má daňový subjekt lhůtu pro podání daňového tvrzení 6 měsíců. Nejzazší termíny pro podání včasného řádného daňového tvrzení např.: k dani z příjmů se bere 1.4.201x a 1.7.201x. Povinnost uhradit pokutu vzniká pokud:

- daňové tvrzení ať řádné či dodatečné není podáno, ačkoliv mělo být podáno daňovým subjektem,
- podá-li daňový subjekt daňové tvrzení ať řádné či dodatečné, učiní tak po stanovené lhůtě, ale toto zpoždění je delší než pět pracovních dnů (Macháček, 2013).

Penále § 251

Daňový subjekt má za povinnost uhradit penále v případě, pokud mu správce daně doměří daň oproti poslední známé dani. Penále se hradí z částky doměřené daně.

- 20%, pokud je daň zvyšována (daňový subjekt přiznal nižší daň, správce daně tudíž doměřil),
- 20%, pokud je snížen daňový odpočet (správce daně sníží sumu odčitatelných položek ze základu daně),
- 1%, pokud je snížena daňová ztráta (ztrátu lze odečíst od základu daně) (Macháček, 2013).

Úrok z prodlení § 252

Uhradit úrok z prodlení má za povinnost daňový subjekt v případě, a platí jej za každý den, pokud počínaje pátým dnem pracovním, který následuje od splatnosti daně, neuhradí splatnou daň. Výše tohoto úroku je stanovena na roční výši repo sazby, která je stanovena ČNB a je zvýšena o 14 procentních bodů. To, že má daňový subjekt povinnosti zaplatit úrok z prodlení, se může dozvědět z osobního daňového účtu, kde se předpis úroku objeví do 10. dne měsíce následujícího od měsíce, kdy uplynula splatnost. Úrok nebude předepsán, pokud činí v úhrnu částku nižší než 200 Kč. Den platby dále upravuje §166 DŘ (Macháček, 2013).

3 Metodika a cíl práce

V první části diplomové práce je co nejpodrobněji provedena literární rešerše na stanovené téma týkající se lhůt. Nejdříve pojednává o čase obecně, poté dle příslušné legislativy, a to daňového a správního řádu. Odbornou literaturu jsem si pro její specifickou musela zakoupit, či vypůjčit na pracovišti. Dále jsem čerpala z literatury vypůjčené v knihovně či ze zdrojů na internetu. Cílem praktické části méj diplomové práce je nalézt praktická východiska při aplikaci nejednotného stanovení lhůt v daňovém a správním řádu. Pro rozbor praktických situací bylo klíčové tyto situace pečlivě vybrat a následně je popsat z hlediska lhůt.

Při výběru daňového řízení jsem požádala o pomoc daňového poradce, který mi byl velice nápomocný. Vybrali jsme společně daňové řízení, které je aktuální, z hlediska lhůt je velice zajímavé a specifické a týká se daňového subjektu, který působí v rámci našeho regionu a je mnoha lidem známý. Klíčové informace o případu jsem čerpala z veřejně přístupných zdrojů, které jsem našla na webových stránkách Nejvyššího správního soudu. Těmito zdroji jsou samozřejmě judikáty, a sice judikát vydaný Nejvyšším správním soudem v Brně se spisovou značkou 1 Afs 87/ 2016 – 45, ale hlavně judikát vydaný Krajským soudem v Praze se spisovou značkou 46 Af 12/2015 – 47. Judikáty mi sloužily pro vytvoření si hlavní představy o celém řízení. Samotný obsah týkající se problematiky intrakomunitárního plnění pro mě nebyl tím klíčovým. Klíčové bylo pochopit celý případ z hlediska lhůt, což ze samotných judikátů nebylo jednoznačné. Potřebovala jsem přesná data, která nebyla v judikátech uvedena. Po konzultaci s daňovým poradcem jsem kontaktovala e-mailem jednatelku daňového subjektu J. trans, s.r.o. s odůvodněním, zda by mi povolila nahlížet do daňového spisu. Paní jednatelka mi vyhověla a já jsem se mohla do případu ponořit nejen z věcné stránky, ale hlavně z té chronologické. Případ jsem teoreticky popsala, hledala jsem oporu v příslušné legislativě, což byl v tomto případě Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a v jiné literatuře. Celé daňové řízení jsem si chronologicky uspořádala do Tabulky č. 8. Dle dat, která jsem získala z daňového spisu subjektu J. trans, s.r.o. jsem se snažila vypočítat, kdy vyprší lhůta pro stanovení daně dle § 148 dle DŘ. Výsledkem byly dvě data udávající možnou prekluzi. Závěrem je moje úvaha, která možnost je pravděpodobnější a proč.

Pro výběr správního řízení jsem měla velice omezené možnosti. V prvopočátku jsem si myslela, že nebude problém se k informacím dostat. Mám mnoho známých, co na úřadech pracují, a se Zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád pracují denně. Bohužel všichni pracují na pozicích prvních instancí a o dění v problematických řízeních nemají informace. To je pouze v kompetenci odvolacích orgánů. Rozhodla jsem se proto navštívit Městský úřad v Benešově, konkrétně odbor výstavby a územního plánování a oddělení občanskoprávních přestupků. A dle Zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, konkrétně dle § 14, si vyžádat dokumentaci k určitým správním řízením. Správní orgány mají dle § 14 odst. 5, písm. d) na vyřízení žádosti 15 dnů. Oddělení občanskoprávních přestupků mi sice přislíbilo spolupráci, ale patnáctidenní lhůtu nedodrželi, podklady pro zpracování jsem obdržela po delší době. Odbor výstavby a územního plánování, konkrétně pracoviště silničního správního úřadu, patnáctidenní lhůty dodržel a poskytl mi podklady týkající se dvou správních řízení, a to správního deliktu a přestupku spáchaného proti stavebnímu zákonu. Při zpracovávání správního řízení jsem postupovala obdobně jako u daňového řízení – provedla jsem odborný rozbor jednotlivých správních řízení dle příslušné legislativy, jehož cílem bylo zaměřeni se na určení počátku, běhu a konce lhůty potřebných pro projednání přestupku/správního deliktu.

Průběžné výsledky jsem v průběhu zpracování této diplomové práce konzultovala jak s daňovým poradcem, tak s pracovníci správního úřadu, odboru výstavby a územního plánování.

4 Praktické případy stanovení lhůt z pohledu orgánu, správce daně, dotčené osoby a daňového subjektu

4.1 Daňové řízení

4.1.1 Shrnutí případu

V rozsudku vydaném dne 30.3.2016 Krajským soudem v Praze č.j. 46 Af 12/2015-47 a v navazujícím rozsudku vydaném dne 19.1.2017 Nejvyšším správním soudem č.j. 1 Afs 87/2016-45 je popsán případ, který budu dále popisovat a rozebírat z hlediska lhůt. Samotný obsah soudního sporu není pro samotný obsah mé diplomové práce klíčový. Pouze pro představu mohu zmínit klíčová slova tohoto případu: pohonné hmoty, přeprava, nárok na odpočet DPH, řetězové dodávky, přiřazení přepravy k dodání, intrakomunitární plnění, odstranění pochybností. Dalším důležitým zdrojem pro tvorbu této diplomové práce byla možnost nahlížet do daňového spisu subjektu.

Žalobkyní v tomto soudním sporu je paní PK, která je jednatelkou daňového subjektu J. trans s.r.o. a žalovaným je Odvolací finanční ředitelství Brno. Společnost J. trans s.r.o. v tomto případě uskutečňovala dle starší živnostenské klasifikace nákup, prodej a skladování paliv a maziv včetně jejich dovozu s výjimkou provozování čerpacích stanic. V následujících bodech postupně popíši skutečnosti, které se v celém procesu objevují a jsou pro zkoumání lhůt stěžejní.

4.1.2 Výzva k odstranění pochybností § 89, § 90

Soudní spor začal tím, že příslušný finanční úřad nabyt pochybnosti z podaných daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za daná období. Je nutno dodat, že společnost J. trans s.r.o. je měsíčním plátcem DPH. Daňová přiznání byla řádně v termínech podána, ale následoval krok ze strany správce daně, a to vytýkácí řízení, konkrétně výzvy na odstranění pochybností - viz. Příloha č. 1.

- Správce daně nabyt „*pochybnosti o oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění – nákup pohonných hmot, kde místo nakládky těchto PHM je dle předložené záznamní povinnosti mimo území ČR.*“, a to z důvodu nejasností týkající se místa nakládky. Tím vzniká domněnka správce daně, že by „*se mohlo jednat o plnění, která nejsou předmětem daně*“ a v tom případě by nevznikl nárok na odpočet DPH.
- Daňový subjekt byl vyzván, aby předložil evidenci o DPH, další důkazní prostředky, které mají prokazovat skutečnosti uvedené v daňovém tvrzení, a to včetně daňových

dokladů vztahujících se k uvedenému období, a to jak u přijatých, tak i uskutečněných plnění.

- Lhůta pro odstranění pochybností byla stanovena v délce 15 dnů, které začínají běžet ode dne doručení výzvy.
- Pokud daňový subjekt neodstraní pochybnosti, nebo když nedodrží stanovenou lhůtu, bere se, že daňový subjekt neposkytl potřebnou součinnost a správce daně stanoví daň dle pomůcek.

Uskutečněná plnění – to, co plátce DPH pro někoho dělá (služba, produkt aj.). U uskutečněných plnění vzniká povinnost odvést DPH.

Přijatá plnění – to, co si plátce DPH někde u někoho objedná a ten dotýčný pro danou věc pro tohoto plátce DPH uskutečňuje. U přijatých plnění lze hovořit o možnosti nároku DPH na vstupu (Zdražil, 2008).

Vyměřovací řízení – v rámci tohoto řízení dochází k vyměření daně. Nejčastěji se tak děje na základě daňového tvrzení, které podává daňový subjekt sám. Tímto aktem je zahájeno vyměřovací řízení. Pak existují dvě možnosti, jak s tímto tvrzením daně správce daně naloží, a to buď:

- Správce daně akceptuje údaje uvedené v daňovém tvrzení a daň vyměří na základě údajů uvedených v tvrzení. Správce daně nemusí daňový subjekt o tomto kroku informovat. Tento způsob vyměření daně se nazývá „*konkludentní vyměření daně*“.
- Má-li správce daně důvodné pochybnosti týkající se údajů v daňovém tvrzení, zpraví o tom daňový subjekt výzvou k odstranění pochybností. Tímto dává prostor daňovému subjektu, aby pochybnosti vyvrátil, nebo své původní tvrzení upravil. Tento proces se nazývá „*vytýkací řízení*“ (Censitio, 2013).

4.1.3 Odpověď na výzvu ve vytýkacím řízení § 89

Zde zástupce daňového subjektu sděluje správci daně, kdy budou doklady k dispozici k jejich prověření, a to v sídle společnosti. § 89 upravuje postup k odstraňování pochybností.

Protokol o ústním jednání – odstraňování pochybností § 60 - 62

Protokol o ústním jednání, jehož předmětem jednání je shrnutí ústního jednání týkající se „*provádění postupu k odstranění pochybností na DPH*“.

Kompletní náležitosti dokumentace a konkrétně protokolu upravuje DŘ § 60 - § 62. Kromě formálních náležitostí, jako je označení správce daně, daňového subjektu, místa a data konání a oprávněných osob k jednání, obsahuje protokol:

- předmět jednání a jeho stručný popis,
- poučení zúčastněných v souladu DŘ (např. prokázání totožnosti zúčastněných osob dle § 23 odst. 1, povinnost zachovat mlčenlivost dle § 246 odst. 1 a 2 aj.),
- prostor pro vyjádření poučených osob,
- věcný popis průběhu jednání, jehož závěrem jsou i podrobnosti, např. zda se někdo v průběhu jednání vzdalil, počet stran protokolu aj.,
- podpisy zúčastněných osob.

4.1.4 Protokol o ústním jednání – sdělení výsledku postupu k odstraňování pochybností § 60 - 62

Co se týče náležitostí samotného protokolu, tak jsou téměř totožné s výše uvedeným protokolem. Větší prostor je zde věnován Vyjádření daňového subjektu a Vyjádření správce daně, a to konkrétně k požadované lhůtě, kterým správce daňový subjekt opravňuje „*podat návrh na pokračování v dokazování, spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků*“.

4.1.5 Návrh na doplnění dokazování § 90, odst. 3

V této daňové písemnosti zástupce daňového subjektu shrnuje celý případ a dále navrhuje další postup a další důkazní prostředky, které by měly napomoci k uzavření celého případu a konečnému vyměření daně správcem daně.

4.1.6 Vyměření daně § 139 a stanovení daně § 147, odst. 1

Dalším krokem bylo vydání platebního výměru na DPH ze strany správce daně – viz Příloha č. 2, který tak učinil na základě § 147 odst. 1 a ve kterém daňovému subjektu vyměřil daň dle § 139. Platební výměr obsahuje vyměření nové daně a tento úkon je shrnut v upravené tabulce shodné s tabulkou na daňovém tvrzení k DPH. To znamená, že je vše zapracováno do jednotlivých částí a řádků. Řádků je celkem 66 a jsou rozpracovány do následujících částí:

- Zdanitelná plnění

- Ostatní plnění a plnění s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně
- Doplnující údaje
- Nárok na odpočet daně
- Krácení nároku na odpočet daně
- Výpočet daňové povinnosti

Dále správce daně vyčíslil rozdíl mezi vyměřenou a tvrzenou výší daně dle § 139 odst. 3, který též říká, že vyměřená daň je splatná do 15 dnů ode dne, kdy vydaný platební výměr nabyde právní moci. Správce daně v další části platebního výměru uvádí bankovní spojení a pokračuje částí odůvodnění, kde správce daně rekapituluje dosavadní proces a obhajuje důvody svého rozhodnutí. Závěrečnou část platebního výměru tvoří poučení, kde je uvedena možnost pro daňový subjekt odvolat se ve lhůtě 30 dnů, a to ke správci daně, který platební výměr vydal. Přesné náležitosti, které rozhodnutí, v našem případě platební výměr, obsahuje, upravuje § 102 DŘ. Typy opravných prostředků shrnuji v Tabulce č. 5. (Odvolací řízení je dále upraveno v § 109 - § 166 v DŘ).

Tabulka 5: Možné opravné a dozorčí prostředky dle DŘ § 108

Opravné a dozorčí prostředky dle DŘ		
Opravné prostředky		Dozorčí prostředky
<i>Řádné</i>	<i>Mimořádné</i>	
Odvolání	Návrh na povolení obnovy řízení	Obnova řízení
Rozklad		Přezkum rozhodnutí

Zdroj: (Hrstková Dubšeková, 2011)

Odvolání § 112

Odvolání může daňový subjekt podat proti jakémukoliv rozhodnutí, které je nepravomocné. Tedy pokud zákon nestanoví jinak. Správce daně vždy daňový subjekt v poučení poučí o lhůtě, během které má daňový subjekt právo se odvolat. Podání obecně upravuje DŘ v § 70 a náležitosti odvolání upravuje § 112.

Rozklad

Rozklad je řádný opravný prostředek a lze jej použít pouze proti rozhodnutí, které bylo vydáno ústředním správním orgánem či úřední osobou, která stojí v jeho čele.

Hovoříme-li o rozhodnutí, které bylo vydáno správcem daně, který není tím středním, uplatní se odvolání.

Návrh na povolení obnovy řízení § 117, § 118

Tento mimořádný opravný prostředek má specifické předpoklady, které je třeba dodržet, aby mohl být uplatněn. Zajímavostí je, že je to jediný mimořádný opravný prostředek, který může daňový subjekt uplatnit proti rozhodnutí, které je již pravomocné, ale samozřejmě musí být splněny zákonem stanovené podmínky:

- Pravomocným rozhodnutím bylo řízení již ukončeno viz § 117 odst. 1.
- Nastal některý z důvodů uvedených v § 117 odst. 1 písm. a) a b), a to např. pokud vyšly najevo nové skutečnosti či důkazy, nebo pokud bylo rozhodnutí učiněno na základně nepravdivého, padělaného či pozměněného dokladu aj.
- Návrh na povolení obnovy řízení lze podat u správce daně, jenž ve věci rozhodoval v prvním stupni, viz § 118 odst. 1.
- A posledním důležitým bodem je lhůta, do kdy lze podat návrh na povolení obnovy řízení, a tato lhůta činí 6 měsíců ode dne, kdy se daňový subjekt dozví o důvodech, které povedou k obnově řízení, více § 118 odst. 2.

Nařízení obnovy řízení a Nařízení přezkoumání rozhodnutí

Výše uvedené opravné prostředky měly stejného jmenovatele, a to, že jej uplatňoval daňový subjekt. Ale u dozorčích prostředků je to správce daně, který tyto prostředky z moci úřední uplatňuje. Kterýkoliv zúčastněný člověk na správě daní má právo podat podnět např. k přezkumu rozhodnutí. Tento podnět putuje ke správci daně a ten jej shledá důvodným či nedůvodným. Podání podnětu se však nebere za počátek řízení.

Opravy zřejmých nesprávností § 104

Tato oprava se zaměřuje na nápravu nesprávností a chyb v rozhodnutí, nikoliv na nápravu vad spočívajících v nesprávnosti či nezákonnosti rozhodnutí (viz opravné a dozorčí prostředky). Těmito chybami se rozumí např. chyby v psaní, počtech aj. Daňový subjekt dá správci daně podnět na opravu zřejmých nesprávností a ten chyby opraví.

Nicotnost rozhodnutí § 105

Nicotnost rozhodnutí znamená, že dané rozhodnutí trpí závažnými vadami, a proto jej nelze brát za takové rozhodnutí, které vyvolá potřebné právní následky.

Námitka § 159

Daňový subjekt může svá práva bránit i dalšími prostředky, a to např. námitkami. Námitku lze použít proti úkonům správce daně při placení daní, nesmí se však jednat o rozhodnutí, kde zákon umožňuje podat odvolání. Námitku je možno uplatnit ve 30 denní lhůtě ode dne, kdy se osoba zúčastněná na správě daní dozvěděla o úkonu, proti kterému chce námitku uplatnit.

Dalším prostředkem, kterým se daňový subjekt může bránit, je např. stížnost dle § 261, na jejíž vyřízení má správce daně 60 dnů od jejího doručení. Dále můžeme hovořit o žádostech, které může daňový subjekt podávat a může např. žádat o navrácení lhůty v předešlý stav § 37, žádost o prodloužení lhůty pro podání daňového tvrzení § 36 odst. 4 aj. (Hrstková Dubšeková, 2011).

4.1.7 Blanketní odvolání proti platebním výměrům § 109, odst. 1

Nejprve zástupce daňového subjektu podal blanketní odvolání. Výraz blanketní odvolání znamená, že odvolání je neúplné, a to z těch důvodů, že např. v odvolání chybí odvolací důvody, nebo označení důkazních prostředků či návrhu na změny. Obecně řečeno, chybí buď něco, nebo všechno, co je uvedené v § 112. Náležitosti odvolání viz Tabulka č. 6 (Krajský úřad Karlovarského kraje, 2016).

Tabulka 6: Náležitosti odvolání dle § 112

Náležitosti odvolání § 112
Označení správce daně
Označení odvolatele
Číslo jednacích dokumentu, proti kterému směřuje odvolání
Důvody, v nichž spatřuje daňový subjekt nesprávnosti či nezákonnosti
Označení důkazních prostředků
Návrh na změnu či zrušení daného rozhodnutí

Zdroj: Zákon 280/2009 Sb.

Lze říci, že podávání blanketních odvolání se děje z důvodu, že daňový subjekt, či zástupce daňového subjektu potřebuje získat dodatečný časový prostor pro formulaci správné a výstižné specifikace odvolacích důvodů. Někdy je tento krok posuzován ze strany správce daně jako zbytečné průtahy a boj o čas, ale § 111 odst. 2 DŘ jasně říká, že: „do doby, než je rozhodnutí o odvolání vydáno, může odvolatel odvolání měnit, doplňovat nebo vzít zpět.“ (Krajský úřad Karlovarského kraje, 2016).

4.1.8 Výzva k odstranění vad odvolání

Správce daně na neúplné odvolání reagoval výzvou k odstranění vad odvolání. Správce daně se odkazoval na nesplněné podmínky dané § 112 v DŘ a vyzval daňový subjekt, aby tyto chybějící údaje doplnil. Lhůtu na odstranění vad odvolání stanovil správce daně v délce 15 dnů. Výzvu zakončuje odstavec Odůvodnění, kde správce daně říká, že nedostatky odvolání brání projednání věci, a poslední pasáží výzvy je Poučení, kde správce daně nepřipouští odvolání proti této výzvě.

4.1.9 Doplněné odvolání proti platebním výměrům § 109, odst. 1

Tímto doplněným odvoláním zástupce daňového subjektu shrnuje celý případ a dodává skutečnosti, které v blanketním odvolání chyběly, tzn. uvádí důvody, kde spatřuje nesprávnosti či nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Označuje důkazní prostředky a navrhuje změny.

4.1.10 Nahlížení do spisu § 66

V průběhu procesu požádal zástupce daňového subjektu o nahlížení do spisu. Nahlédnout do svého daňového spisu má právo každý daňový subjekt. Spis je veden dle § 64 a obsahuje např. písemnosti, které obsahují podání, protokoly, úřední záznamy, rozhodnutí – tyto písemnosti se týkají práv a povinností daňového subjektu. Dále může spis obsahovat datové zprávy, obrazové i zvukové záznamy.

Spis musí obsahovat soupis všech písemností, písemnosti jsou řazeny dle časové posloupnosti a jsou vedeny pod jednou spisovou značkou. Spis lze členit na následující části:

- Jednotlivá daňová řízení
- Vymáhání daní
- Další povinnosti při správě daní, o nichž je vedeno řízení
- Vyhledávací část (dále upraveno v § 65)

- Řízení o pořádkových pokutách

Daňový subjekt může nahlížet do části spisu, který se přímo týká jeho práv a povinností. Co se týče vyhledávací části spisu, obsahuje písemnosti, které mohou sloužit jako důkazní prostředek, a daňový subjekt do něj nesmí nahlížet. Jediné co je daňovému subjektu zpřístupněno z vyhledávací části spisu, je soupis písemností obsažený v této části – z tohoto soupisu není patrný obsah písemností.

Nahlížet do spisu lze v úředních hodinách či po dohodě se správcem daně i mimo úřední hodiny. Z přístupné části spisu může daňový subjekt pořizovat kopie jednotlivých písemností. Správce daně o tom musí být vyrozuměn a poznamená tuto skutečnost do protokolu o nahlížení do spisu (Kořínek, 2011).

4.1.11 Žádost o prodloužení lhůty k vyřízení odvolání

Po doplněném odvolání ze strany daňového subjektu, předal správce daně spis odvolacímu orgánu, což je v našem případě Odvolací finanční ředitelství Brno (dále jen OFŘ). Dle § 114 DŘ je odvolací orgán definován jako „*správce daně, který je nejbližší nadřízený správci daně, který napadené rozhodnutí vydal*“. Dle § 116 DŘ je odvolací orgán, v našem případě tedy výše zmíněné OFŘ, povinen napadené rozhodnutí ze strany daňového subjektu buď:

- změnit,
- zrušit a zastavit řízení,
- nebo jej potvrdit.

OFŘ však z důvodu rozsáhlosti a složitosti daňového řízení požádalo svého nadřízeného, tedy Generální finanční ředitelství, aby prodloužilo lhůtu k vyřízení odvolání proti rozhodnutí o vyměření daně z přidané hodnoty. OFŘ na tento krok má nárok, o čemž svědčí i odkaz na pokyn MF – 1, který vydal bývalý ministr financí Ing. Kalousek, a který nabyl účinnost 1.1.2013, a který říká, že „*při vyřizování níže specifikovaných podání osob zúčastněných na správě daní stanovují následující lhůty, a to 6 měsíců pro vydání rozhodnutí o odvolání dle ustanovení § 116 odst. 1 daňového řádu s výjimkou případů uvedených v bodu 2 písm. d)*“ (Kalousek, 2013).

Generální finanční ředitelství zaslalo OFŘ Stanovisko k žádosti o prodloužení lhůty k vyřízení odvolání, kde žádosti o prodloužení lhůty o 6 měsíců vyhovuje.

4.1.12 Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a odlišným právním názorem a výzva k vyjádření se v rámci odvolacího řízení

Odvolací orgán OFŘ zaslal daňovému subjektu Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a odlišným právním názorem a výzvu k vyjádření se v rámci odvolacího řízení. Tuto povinnost má odvolací orgán danou § 115 odst. 2 dle DŘ, který říká, že *„provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků“*.

Opravdu je z daňové písemnosti jasné, že OFŘ seznamuje daňový subjekt a jeho zástupce se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, též dále vyzývá odvolatele, tedy daňový subjekt, k uplatnění práva na vyjádření se ke skutečnostem, které byly zjištěny *„při dokazování v rámci odvolacího řízení“* a dále k uplatnění práva na vyjádření se *„k odlišnému právnímu názoru“*.

Daňová písemnost dále obsahuje shrnutí celého případu a obsahuje části, jakými jsou Odůvodnění, Právní rámec, Aplikace právního rámce na skutkový stav případu a Poučení.

4.1.13 Rozhodnutí od OFŘ

Konečné Rozhodnutí vydané odvolacím orgánem je velice rozsáhlé. Rozebírá jednotlivé platební výměry a ve výrokové části OFŘ uvádí, jak jednotlivé platební výměry mění oproti těm, které vydal správce daně prvního stupně. Rozhodnutí viz. příloha č. 3. Co se týče mnou vybraného zdaňovacího období dubna 2012, změnil odvolací orgán hodnoty na řádcích platebního výměru a konkrétně řádek č. 3 Zdanitelná plnění z pořízení zboží z jiného členského státu a řádek č. 43 Nárok na odpočet daně ze zdanitelných plnění vykázaných na řádcích 3 až 13 a dále řádek č. 46 Korekce odpočtů daně a řádky číslo 62 a 63, které vyčísľují daň na výstupu a výslednou hodnotu odpočtu daně. V ostatním zůstává původní platební výměr nezměněn.

Pojem výrok můžeme chápat jako část rozhodnutí. Výrok v sobě nese informaci pro uživatele rozhodnutí, a to buď nějaký samotný příkaz, povolení či zakázání něčeho. Též to může být rozhodnutí, které má zrušit nebo potvrdit předchozí rozhodnutí, nebo jeho určitý výrok (iuridictum, 2006).

4.1.14 Žaloba ke krajskému soudu

Právní zástupce daňového subjektu podal dle zákona 150/2002 Sb., soudního řádu správního a konkrétně dle § 65 odst. 1 žalobu proti rozhodnutí správního orgánu. V zákoně se přímo píše následující „*Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*“ (Zákon č. 150/2002 Sb, 2017).

Žaloba je směřována proti rozhodnutí, které vydal odvolací orgán OFŘ. V žalobě je shrnut skutkový stav napadeného rozhodnutí. Dále jsou v žalobě uvedeny žalobní důvody, závěrem je vyjádření ze strany daňového subjektu, v čem spatřuje nezákonnosti tohoto rozhodnutí a návrh toho, jak by měl soud rozhodnout a proč.

4.1.15 Vyjádření žalovaného k žalobě

Odvolací orgán se k žalobě vyjádřil. Identifikoval žalobu a napadené rozhodnutí, kde OFŘ vyjadřuje nesouhlas s právním názorem žalobce. Dále odvolací orgán podává vyjádření k žalobním námitkám a vymezuje předmět sporu. OFŘ v další části uvádí své vlastní argumenty svého rozhodnutí a závěrem svého vyjádření navrhuje výrok rozsudku.

4.1.16 Rozsudek jménem republiky

Dne 30. března 2016 vydal Krajský soud v Praze Rozsudek se spisovou značkou 46 Af 12/2015 – 47. Rozsudek jménem republiky rozhodl tak, že zrušuje rozhodnutí žalovaného, tedy odvolacího orgánu OFŘ a vrací mu rozhodnutí k dalšímu řízení. Dále ukládá soud žalovanému OFŘ povinnost, uhradit žalobkyni J. trans s.r.o., náklady řízení, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Rozsudek je dělen na následující části. V úvodu jsou identifikovány strany soudního řízení, následuje rozhodnutí soudu a odůvodnění, vymezení věci, obsah žaloby a vyjádření k žalobě, splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu, skutková zjištění vycházející z obsahu daňových spisů, posouzení jednotlivých žalobních bodů, závěr a rozhodnutí o nákladech řízení a poučení.

4.1.17 Kasační stížnost

V závěrečném poučení žaloby je zmíněna možnost podání kasační stížnosti, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Nejvyšší správní soud má příslušnou agendu, která řeší opravné prostředky proti rozhodnutím soudů krajských, a to zejména právě rozhodování v kasačních stížnostech. Vrchní soud nepřichází v úvahu, protože ten řeší např. velice závažné trestné činy, nebo insolvenční řízení atd.

Připadá-li poslední den lhůty na víkend či svátek, bere se za poslední den lhůty nejbližší následující pracovní den.

Kasační stížnost se podává pouze z důvodů, které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 soudního řádu správního, a to např. z důvodu „*nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení*“ (Zákon č. 150/2002 Sb, 2017).

Odvolací orgán tuto možnost využil a zaslal Nejvyššímu správnímu soudu blanketní kasační stížnost, kterou do 30 dnů odvolací orgán doplnil a osobně zanesl na Nejvyšší správní soud.

4.1.18 Rozsudek jménem republiky

Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci kasační stížnosti tak, že jí zamítl. Dále žalovanému odebral právo „*na náhradu řízení o kasační stížnosti*“ a udělil žalovanému povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení o této kasační stížnosti.

4.2 Vyhodnocení - lhůta pro stanovení daně a její běh

Jak již na počátku bylo řečeno, celý případ se týká 13 období. Výše teoreticky popsaný proces jsem převedla na reálná data, viz Tabulka č. 7.

Tabulka 7: Shrnutí daňového řízení v datech

Období	Podání daňového tvrzení	Doručení výzvy k odstranění pochybností	Odpověď na výzvu	Protokol o ústním jednání	Návrh na doplnění dokazování	Doručení platebního výměru	Blanketní odvolání proti PV	Doručení výzvy k odstranění vad odvolání	Doplnění odvolání
2012 duben	24. 5. 2012	28. 6. 2012	4. 7. 2012	3. 7. 2013	15. 7. 2013	26. 7. 2013	20. 8. 2013	3. 9. 2013	26. 8. 2013
2012 květen	21. 6. 2012	30. 7. 2012		3. 7. 2013	15. 7. 2013	26. 7. 2013	20. 8. 2013	3. 9. 2013	26. 8. 2013
2012 červen	20. 7. 2012	13. 8. 2012		3. 7. 2013	15. 7. 2013	26. 7. 2013	20. 8. 2013	3. 9. 2013	26. 8. 2013
2012 srpen	24. 9. 2012	29. 10. 2012	1. 11. 2012	3. 7. 2013	15. 7. 2013	26. 7. 2013	20. 8. 2013	3. 9. 2013	26. 8. 2013
2012 září	23. 10. 2012	25. 11. 2012		3. 7. 2013	15. 7. 2013	26. 7. 2013	20. 8. 2013	3. 9. 2013	26. 8. 2013
2012 prosinec	22. 1. 2013	15. 2. 2013	19. 2. 2013	3. 7. 2013	15. 7. 2013	26. 7. 2013	20. 8. 2013	3. 9. 2013	26. 8. 2013
2012 únor	20. 3. 2012	25. 4. 2012	3. 5. 2012	17. 9. 2013	24. 9. 2013	10. 10. 2013	30. 10. 2013	16. 11. 2013	26. 11. 2013
2012 březen	24. 4. 2012	20. 5. 2012	25. 5. 2012	17. 9. 2013	24. 9. 2013	10. 10. 2013	30. 10. 2013	16. 11. 2013	26. 11. 2013
2012 červenec	22. 8. 2012	24. 9. 2012		17. 9. 2013	24. 9. 2013	10. 10. 2013	30. 10. 2013	16. 11. 2013	26. 11. 2013
2012 říjen	22. 11. 2012	19. 12. 2012	5. 1. 2013	17. 9. 2013	24. 9. 2013	10. 10. 2013	30. 10. 2013	16. 11. 2013	26. 11. 2013
2013 leden	21. 2. 2013	27. 3. 2013		20. 9. 2013	24. 9. 2013	10. 10. 2013	30. 10. 2013	16. 11. 2013	26. 11. 2013
2013 únor	21. 3. 2013	17. 4. 2013		17. 9. 2013	24. 9. 2013	10. 10. 2013	30. 10. 2013	16. 11. 2013	26. 11. 2013
2013 březen	23. 4. 2013	30. 5. 2013	14. 6. 2013	17. 9. 2013	24. 9. 2013	10. 10. 2013	30. 10. 2013	16. 11. 2013	26. 11. 2013

Zdroj: vlastní

Rozhodla jsem se, z důvodu lepší práce s daty a přehlednosti zpracování celého případu, že si pro stanovení běhu lhůty vyberu pouze jedno zdaňovací období, a to duben 2012 viz Tabulka č. 8.

Tabulka 8: Data rozhodná pro běh lhůty pro stanovení daně

DUBEN 2012	
Podání daňového tvrzení k DPH za období 4/2012	24. 5. 2012
Výzva k odstranění pochybností (vystavení)	21. 6. 2012
Výzva k odstranění pochybností (doručení)	28. 6. 2012
Odpověď na výzvu ve vytýkacím řízení (§ 89)	4. 7. 2012
Protokol o ústním jednání k odstraňování pochybností	24. 7. 2012
Protokol o ústním jednání sdělení výsledku postupu k odstraňování pochybností	3. 7. 2013
Návrh na doplnění dokazování (§ 90 odst. 3)	15. 7. 2013
Platební výměr na DPH 4/2012 (vystavení)	24. 7. 2013
Platební výměr na DPH 4/2012 (doručení)	26. 7. 2013
Odvolání proti platebním výměrům	20. 8. 2013
Doplněné odvolání proti platebním výměrům	26. 8. 2013
Výzva k odstranění vad odvolání (vystavení)	27. 8. 2013
Výzva k odstranění vad odvolání (doručení)	3. 9. 2013
Doručení odpovědi na tuto výzvu správci daně	12. 9. 2013
Předání spisu Odvolacímu finančnímu ředitelství (OFŘ)	18. 11. 2013
Lhůta pro vyměření daně by měla prekludovat dne:	26. 5. 2015

Lhůta pro OFŘ dle MF-1 pro vydání rozhodnutí by uplynula dne:	9. 3. 2014
Žádost OFŘ o prodloužení lhůty k vyřízení odvolání - prodloužení lhůty o 6 měsíců dle MF-1	do 9. 9. 2014
Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření se v rámci odvolacího řízení (doručení)	10. 12. 2014
Nahlížení do spisu u OFŘ	10. 12. 2014
Vyjádření se k výzvě k vyjádření	23. 12. 2014
Rozhodnutí OFŘ (vystavené)	28. 1. 2015
Rozhodnutí OFŘ (doručené)	31. 1. 2015
Žaloba podaná daňovým subjektem ke Krajskému soudu	27. 3. 2015
Doplnění žaloby	7. 4. 2015
Vyjádření žalovaného k žalobě	19. 8. 2015
Doplnění vyjádření žalovaného k žalobě	21. 1. 2016
Rozsudek jménem republiky vydaný Krajským soudem Praha 46 Af 12/2015-47	30. 3. 2016
Blanketní kasační stížnost ze strany OFŘ (doručení na soud)	13. 4. 2016
Doplnění kasační stížnosti (doručení na soud)	13. 5. 2016
Rozsudek jménem republiky vydaný Nejvyšším správním soudem 1 Afs 87/2016 - 45	19. 1. 2017

Zdroj: vlastní

Velice se mi líbí věta, kterou ve své knize vyřkl profesor Alexa, a to, že hlavním účelem lhůty pro stanovení daně je to, aby člověk, který je povinný k dani, nabyl jistoty, že po uplynutí této lhůty zůstane daň, která byla naposledy stanovená, beze změny a že daň, jež nebyla doposud stanovena, již stanovena nebude. Lhůtou pro stanovení daně se zabývá § 148 DŘ, tento fakt byl již popsán v teoretické části, a to v kapitole 2.5.9. Pro účely této diplomové práce nás ale bude zajímat, zda neuplynula lhůta pro stanovení daně a zda státu nezaniklo právo na daň, jinými slovy prekluze lhůty pro vyměření daně, v našem případě na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2012.

Jasně ze zákona vyplývá, že doba, po kterou může stát vybrat daň, činí 3 roky, tedy označení 3+0. Proč právě označení 3+0? V minulosti, tím myslím v dobách, kdy platil zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, byla též v tomto zákoně, a konkrétně v § 47, uvedena tříletá lhůta, ale tato lhůta se začínala počítat „od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost“ (Skalická, 2009). Tento přístup odborníci nazývají teorií 3+1. Paní Skalická na toto téma napsala velice zajímavou rigorózní práci, z které nelze nezdůraznit následující větu, pojednávající o teorii 3+1. „*Tento přístup lze nazvat teorií 3+1, neboť lhůta začne běžet až koncem zdaňovacího období následujícího po období, za něž se daňové přiznání podává, lhůta je ve skutečnosti čtyřletá.*“ (Skalická, 2009).

Posuneme-li se v § 148 DŘ na odst. 5, dozvíme se, že lhůta pro stanovení daně může nejpozději končit uplynutím mnohem delší doby, než jsou 3 roky, a to 10 let. Pro mnohé může být čtení legislativy náročné, například právě z tohoto důvodu. Jaká tedy platí lhůta, 3 roky nebo 10 let? Jak už to tak bývá, není nic jednoznačné a přímočaré, jak bychom si to představovali. Tříletá lhůta by platila v případě, že do daňového řízení nezasahují jiná řízení, která se dějí v rámci vyměření daně. Naopak desetiletá lhůta je taková, která značí maximum doby, po kterou může stát vyměřit daň. Tím je myšleno, když je daňové řízení narušováno dalšími úkony souvisejícími s vyměření daně.

Pro účely této diplomové práce jsem se snažila nalézt právě takové daňové řízení, aby mělo co nejzajímavější průběh právě z pohledu doprovodných úkonů souvisejících s vyměření daně, a která nám běh lhůty pro stanovení daně jakýmkoliv způsobem ovlivňují.

4.2.1 Počátek běhu lhůty

Počátek běhu lhůty pro stanovení daně berme z argumentace zákona dle § 148 odst. 1, den „*v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení*“ (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016). Daňový subjekt J. trans, s.r.o. podal řádné daňové tvrzení na DPH za zdaňovací období duben 2012 dne 24. května 2012. Jelikož je daňový subjekt měsíční plátce DPH, učinil tak v zákonné lhůtě, která činí dle § 101 odst. 1, písm. c) zákona č. 235/2004 Sb., zákona o DPH, 25 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém vznikla povinnost daň přiznat. Počátek běhu lhůty připadá tedy na den následující po dni, kdy mělo být řádné daňové tvrzení podáno (25. května 2012), a to je tedy 26. května 2012. Běh lhůt se dle § 33 DŘ počítá tak, že lhůta začíná „*běžet dnem, který následuje po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty, a končí uplynutím toho dne, který se svým číselným označením shoduje se dnem, kdy započal běh lhůty*“ (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016). Počátek běhu lhůty pro stanovení daně je tedy 26. 5. 2012 a k prekluzi by mělo dojít o 3 roky později, tedy 26. 5. 2015.

Na základě podání daňového tvrzení bylo započato vyměřovací řízení. Správce daně neakceptoval údaje uvedené v daňovém tvrzení, nevyměřil daň konkludentně, ale započalo vytýkácí řízení, a to výzvou k odstranění pochybností, vystavenou dne 21. 6. 2012 a doručenou daňovému subjektu dne 28. 6. 2012, tedy měsíc následující po podání řádného daňového tvrzení. Následovalo zdlouhavé dokazování, o kterém se vedly protokoly o ústním jednání, až správce daně dne 24. 7. 2013 vydal platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2012 a tento platební výměr byl doručen daňovému subjektu dne 26. 7. 2013. Správce daně tedy správně učinil vyměření daně ve tříleté lhůtě, kterou na tento úkon měl. Proti platebnímu výměru se zástupce daňového subjektu odvolal. Odvolací orgán platební výměr s menšími změnami potvrdil a celý případ prošel soudním řízením nejdříve u Krajského soudu, a pak díky kasační stížnosti OFŘ až k Nejvyššímu správnímu soudu. Oba soudy daly za pravdu daňovému subjektu, zrušily potvrzující rozhodnutí platebních výměrů a vrátily toto rozhodnutí zpět OFŘ k dalšímu řízení. Můžeme tedy říci, že daň ve skutečnosti stále není vyměřena, a to se píše rok 2017 a již výše uvádím, že daň měla být vyměřena nejpozději do 26. 5. 2015. Nastala tedy prekluze nebo nenastala?

Vrátím se zpět ke změnám provedeným v platebním výměru ze strany OFŘ. Prvoinstanční správce daně uvádí, že na řádku 40 daňového přiznání daňový subjekt uplatnil nárok na odpočet DPH v určité výši. Správce daně má za to, že u některých plnění nevznikl nárok na odpočet DPH, a na základě svého zjištění upravuje, respektive

snižuje hodnotu na řádku 40 daňového přiznání. OFŘ zaujal jiný právní názor, a to takový, že „plnění na straně daňového subjektu byla posouzena jako pořízení zboží z jiného členského státu s povinností přiznat daň na výstupu“, a OFŘ dále uznává nárok na odpočet daně. Závěrem rozhodnutí OFŘ ale uvádí, že toto posouzení nemá vliv „na celkovou výši vlastních daňových povinností“. Závěrem lze říci, že se změnil právní názor odvolacího orgánu, ale výše daňové povinnosti zůstala nezměněna.

4.2.2 Prodloužení lhůty

V § 148 DŘ odst. 2 jsou vyjmenovány úkony, které prodlužují lhůtu pro stanovení daně o 1 rok. Podmínkou je, že daný úkon se musí udát během posledních 12 měsíců před uplynutím stávající lhůty pro stanovení daně. Úkony jsou následující:

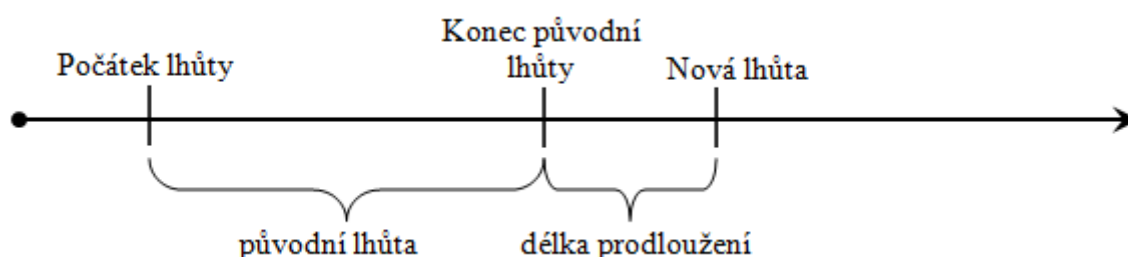
- [1] podání dodatečného daňového tvrzení,
- [2] rozhodnutí o stanovení daně,
- [3] započetí řízení o dozorčích prostředcích či mimořádných opravných prostředcích,
- [4] oznámení výsledku rozhodnutí o dozorčích a opravných prostředcích,
- [5] prohlášení o nicotnosti rozhodnutí, které stanovilo daň.

Porovnáme-li výše zmíněné úkony s Tabulkou č. 8, jediný úkon, který by mohl korespondovat s úkony je bod č. 2, a tedy rozhodnutí o stanovení daně. Obecná rovina tématu je zobrazena na Obrázku č. 1. V článku paní doktorky Hrstkové Dubškové na téma Lhůty pro stanovení a placení daně dle DŘ jsem se dočetla, že za rozhodnutí o stanovení daně považuje hlavně platební výměry, dodatečné platební výměry a hromadný předpisný seznam. Vezmeme-li datum doručení platebního výměru daňovému subjektu, je to datum 26. 7. 2013. Prekluze lhůty pro stanovení daně má uplynout dne 26. 5. 2015. Je vidět, že tento úkon nebyl proveden v posledních 12 měsících stávající lhůty pro stanovení daně. Ale já se odvážím tvrdit, že i přesto se lhůta o rok prodlouží, a to z důvodu, že odvolací orgán OFŘ pozměnil a vyčíslil daň, i když ne v podobě platebního výměru, ale jednalo se o rozhodnutí, které stanovilo výši daně, a toto rozhodnutí bylo daňovému subjektu doručeno 31. 1. 2015. Závěrem shrnu, že prekluze lhůty pro stanovení daně měla proběhnout 26. 5. 2015. Daňový subjekt se od OFŘ dozvěděl poslední známou výši daně dne 31. 1. 2015. To naplňuje literu zákona v tom smyslu, že proběhlo oznámení rozhodnutí o stanovení daně v posledních 12 měsících před uplynutím stávající lhůty pro stanovení daně.

Pan profesor Alexa popisuje výpočet následovně. Nejdříve je třeba uvědomit si poslední den lhůty pro stanovení daně, což je 26. 5. 2015. Dále potřebujeme zjistit první den poslední části lhůty, tedy našich 12 měsíců. To uděláme tak, že od data 26. 5. 2015 odečteme právě 12 měsíců a dojdeme k výsledku 26. 5. 2014. Tímto způsobem jsme si vymezili posledních 12 měsíců lhůty pro stanovení daně. V rozmezí mezi daty 26. 5. 2014 (pondělí) a 26. 5. 2015 (úterý) nastala dle mého názoru skutečnost zakládající povinnost prodloužit lhůtu pro stanovení daně o dalších 12 měsíců, a to do 26. 5. 2016 (čtvrtek).

Závěrem shrnuji nově vzniklý stav, že rázem se nám lhůta pro stanovení daně prodloužila o rok, a to do **26. 5. 2016** díky doprovodným úkonům. Stále se pohybujeme v rámci maximální desetileté lhůty pro stanovení daně. Již se blížíme k roku 2017.

Obrázek 1: Prodloužení lhůty

Zdroj: vlastní

4.2.3 Přerušování běhu lhůty

Vrátíme-li se do zákona k § 148 odst. 3, uvedeme si nejprve úkony, které nám běh lhůty pro stanovení daně mohou přerušit:

- [1] zahájení daňové kontroly před koncem lhůty pro stanovení daně,
- [2] podání řádného daňového tvrzení,
- [3] doručení výzvy k podání řádného daňového tvrzení.

Opět pro oporu a lepší orientaci nahlédneme do Tabulky č. 8. Můžeme vidět, že v průběhu lhůty pro stanovení daně nefiguruje žádný úkon, který by měl spojitost s bodem 2 a 3. Co se týče bodu 1, tak během celého daňového řízení nebyla zahájena daňová kontrola. Tento bod bychom měli vyřešený, ale samozřejmě to tak jednoznačně přece jen není. Obecně shrnuji přerušování běhu lhůty na Obrázku č. 2.

Po přečtení rozsudku se spisovou značkou 46 Af 12/2015 – 47, vydaného Krajským soudem v Praze, dne 30. března 2016, jsem našla v části Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení na straně 24 následující myšlenku. Soud zrušil rozhodnutí žalovaného,

což je odvolací orgán OFŘ. Dále soud nařizuje, aby OFŘ v dalším řízení posoudilo návrhy žalobkyně, které v průběhu zdlouhavého dokazování uváděla. Dále je OFŘ povinno poskytnout žalobkyni procesní práva v takovém rozsahu, jež jsou v daňovém řádu předpokládány pro daňovou kontrolu.

V žalobě ze dne 27. března 2015 právní zástupce daňového subjektu uvádí v žalobním bodě III. následující. Vytýká správci daně to, že celý zdlouhavý proces dokazování, který se týkal pouze snahy správce daně objasnit místo nakládky pohonných hmot mimo území České republiky, vedl v režimu § 89 a § 90, tedy Postupem k odstranění pochybností. Advokát daňového subjektu poukazuje na fakt, že byl porušen § 90 odst. 3 říkající, že shledá-li správce daně „*důvody k pokračování v dokazování, zahájí v rozsahu těchto důvodů daňovou kontrolu*“ (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016).

Soud tento žalobní bod pojal za důvodný. Soud vytýká správci daně v prvoinstančním stupni, že postup k odstranění pochybností má sloužit pouze k vyjasnění daných pochybností, které jsou překážkou stanovení daně. Další výtka se týká toho, že charakter postupu k odstranění pochybností nesmí sloužit k časově a personálně náročnému dokazování, které je navíc velmi obsáhlé. V případě, že se postup k odstranění pochybností začíná jakýmkoliv způsobem, převážně tedy svým rozsahem, vymyká charakteristickým rysům typickým pro tento postup, je správce daně povinen postup k odstraňování pochybností uzavřít a tento postup nahradit zahájením daňové kontroly.

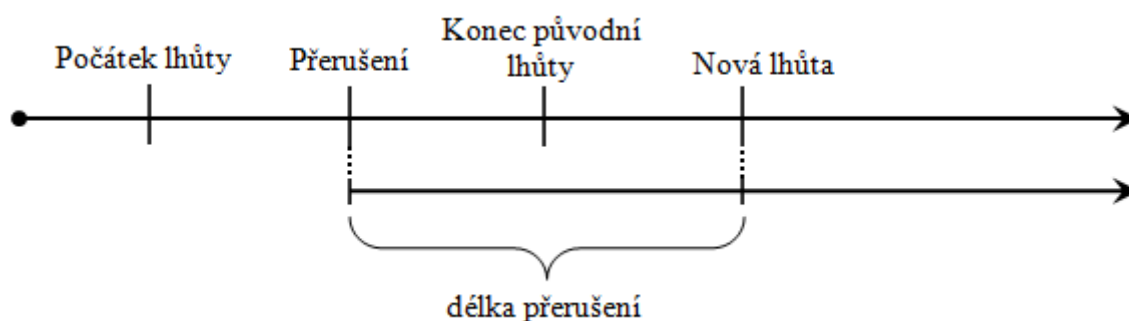
Po shrnutí výše uvedeného jsme tedy došli k závěru, že soud zpochybnil postup správce daně a v závěru rozhodnutí uvádí, že daňový subjekt bude mít do budoucna procesní práva, která jsou typická pro daňovou kontrolu.

Názory na tuto vzniklou situaci mohou být samozřejmě různé. Dle mého názoru na prodloužení lhůty pro stanovení daně dle § 148 odst. 3 nemá správce daně nárok. Soud sice stávající postup správce daně zpochybnil, ale závěrem uvedl, že procesní práva typická pro daňovou kontrolu má teprve správce daně poskytnout daňovému subjektu. Hovoří se zde tedy o budoucnosti. Co se týče posledního známého stavu, nedojde dle mého názoru v tomto procesu k přerušení lhůty. Samozřejmě k tomu může dojít v budoucnu, ale zatím mi není známo, jak se odvolací orgán zachoval po vyřknutí rozsudku Nejvyššího správního soudu. Navíc dle mého názoru výklad z odborné literatury hovoří o tom, že daňová kontrola pro účely přerušení lhůty musí být započata dnem, kdy bude sepsán protokol o zahájení daňové kontroly. Nejsou tedy rozhodná

procesní práva, která správce daně poskytne daňovému subjektu, ale je nutné, aby daňová kontrola byla skutečně zahájena, což doposud není. V případě, že jí pro účely dalšího řízení správce daně zahájí, bude lhůta pro stanovení daně přerušena a začne běžet znovu, a to ode dne, kdy byl úkon zahájení kontroly učiněn.

Další otázkou týkající se daňové kontroly je fakt, zda vůbec může být daňová kontrola zahájena v rámci odvolacího řízení (§ 109 - § 116 DŘ). Řízení být obnoveno nemůže, protože až dosud není ukončeno žádným pravomocným rozhodnutím správce daně. Přezkumné řízení též nepřichází v úvahu, protože by nastal rozpor s § 121 odst. 2 DŘ, a ten říká, že pokud „rozhodnutí vydané při správě daní bylo přezkoumáno ve správním soudnictví, nelze nařídit přezkoumání rozhodnutí“ (Zákon č. 280/2009 Sb., 2016). Dle mého názoru se správce daně opět musí dostat do vytýkácího řízení, aby mohla být daňová kontrola provedena. Tato úvaha má spíše procesní charakter, na vyzkoumaná koncová data nemá vliv. Pouze mi přišla tato otázka zajímavá.

Obrázek 2: Přerušení běhu lhůty

Zdroj: vlastní

4.2.4 Stavení běhu lhůty

Stavení běhu lhůty pro stanovení daně naplňují následující body uvedené v § 148 DŘ odst. 4.

- [1] řízení související se stanovením daně, které je vedeno správním soudnictvím či před Ústavním soudem,
- [2] řízení o otázce, o které rozhodne soud a která je potřebná pro stanovení daně,
- [3] stíhání trestního charakteru pro čin, který souvisí s danou daní,
- [4] od promeškání lhůty na odvolání proti stanovení daně, do doručení rozhodnutí stanovující navrácení lhůty v předešlý stav,
- [5] marné uplynutí doby úložní do dne, kdy rozhodnutí bude doručeno,

[6] odeslaná žádost o mezinárodní spolupráci při správě daní, po doručení odpovědi na tuto žádost.

Poslední pohled na lhůty pro stanovení daně je právě její možnost zastavení se viz Obrázek č. 3. Výše uvedené body ukazují, v jakých případech k zastavení dochází. Pro simulaci našeho případu je klíčový bod 1.

Pod pojmem správní soudnictví si lze představit výkon krajských soudů a Nejvyššího správního soudu. Řízení by se mělo týkat správného stanovení daně, dále také např. nečinnosti správce daně apod. Pro nás je samozřejmě klíčové řízení o stanovení daně, což náš případ splňuje. Zastavení lhůty se bude týkat obou soudních řízení, a to jak Krajského soudu v Praze, tak Nejvyššího správního soudu – tedy řízení, týkající se kasační stížnosti.

Pro počítání stavení lhůty pro stanovení daně se bere celé soudní řízení. Počátkem stavení lhůty je den doručení žaloby či kasační stížnosti na soud. Konec zastavené lhůty připadá na den, kdy bude konečný rozsudek (rozhodnutí soudu), doručen poslednímu účastníkovi řízení.

Z přílohy č. 4 můžeme vidět, že počátek zahájení řízení u krajského soudu připadá na den 27. 3. 2015 (pátek). Za konec zastavené lhůty pro účely našeho případu budu považovat datum 15. 4. 2016 (pátek). Toto je den, kdy rozsudek krajského soudu nabyl právní moci a má se za to, že jak žalobce, tak žalovaný jsou s výsledkem rozhodnutí soudu již srozuměni. S určitostí vím, že rozsudek krajského soud byl odvolacímu orgánu doručen téhož dne, co jej soud vydal, tedy 30. března 2016. Bohužel s jistotou nevím, kdy byl doručen daňovému subjektu J. trans, s.r.o. nebo jeho zástupci. Z tohoto důvodu uvádím datum 15. dubna 2016, den, kdy rozsudek nabyl právní moci. Během soudního řízení, které vedl krajský soud, se lhůta pro stanovení daně zastavila celkem na **12 měsíců a 19 dnů**.

Počátek řízení u nejvyššího správního soudu připadá na den 13. 4. 2016 (středa), kdy byla nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost. Kasační stížnost tedy byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení rozhodnutí na OFŘ. Soud vydal rozsudek 19. ledna 2017 a nabyl právní moci 30. 1. 2017 (pondělí). Během soudního řízení, které vedl nejvyšší správní soud, se lhůta pro stanovení daně zastavila celkem na **9 měsíců a 17 dnů**.

Lhůtu pro stanovení daně jsem stanovovala postupně a zvlášť. Nyní tyto doby sečtu a zjistím, na jakou dobu celkem se mi zastaví lhůta pro stanovení daně. Budeme-li brát,

že měsíc má průměrně 30 dnů, tak se nám lhůta staví na celkem 22 měsíců a 6 dnů, jinak řečeno na **1 rok, 10 měsíců a 6 dnů**.

Jelikož skutečnost, která způsobila stavení lhůty, pominula, lhůta ve svém běhu od 31. 1. 2017 nadále pokračuje. Lhůta bude od tohoto data pokračovat v takové délce, kolik z ní zbývalo před jejím zastavením. Jinými slovy se vlastní délka lhůty nijak nemění, tudíž se o nic neprodlužuje. Posune se pouze předpokládaný konec lhůty pro stanovení daně.

Jelikož nám soudní řízení krajského a nejvyššího správního soudu navazují, budeme tyto dvě řízení brát jako jednolitě řízení. V den začátku stavění lhůty zbýval do prekluze lhůty pro stanovení daně následující počet dní.

Budeme-li brát tříletou prekluzivní lhůtu, která by dle výpočtů měla končit dne 26. 5. 2015, podíváme se do následující Tabulky č. 9.

Tabulka 9: Prekluze lhůty pro stanovení daně dne 26. 5. 2015

Prekluze lhůty pro stanovení daně: 26. 5. 2015			
řízení u Krajského soudu		řízení u Nejvyššího správního soudu	
začátek	27. 3. 2015	začátek	13. 4. 2016
konec	15. 4. 2016	konec	30. 1. 2017

Zdroj: vlastní

Jediné, co v tuto chvíli musíme udělat, je, že od úplného začátku soudních řízení, tedy ode dne 27. 3. 2015, musíme zjistit, kolik času zbývá do konce prekluzivní doby 26. 5. 2015. A bleskovým výpočtem mi to vychází, že zbývá **60 dnů**. O těchto 60 dnů se mi nastaví konec lhůty pro stanovení daně. Konec soudního řízení jsme si řekli, že nastalo 30. 1. 2017, kdy rozhodnutí nejvyššího správního soudu nabylo právní moci, a k tomuto datu přičteme oněch 60 dnů. Dle aktuálního kalendáře a mého výpočtu je posledním dnem, kdy lze vyměřit daň, **31. 3. 2017 (pátek)**!

Nyní vezmeme druhou prekluzivní lhůtu, kterou jsme si určili v kapitole 4.2.2, kde jsme si řekli, že nově prodloužená lhůta pro stanovení daně vychází na den 26. 5. 2016. Opět vezmeme data z Tabulky č. 9. Počátek soudních řízení je dne 27. 3. 2015, a kolik dnů tedy zbývá do konce lhůty pro stanovení daně, tedy do 26. 5. 2016? Opět mi výpočet a kontrola v kalendáři řekla, že prekluze lhůty pro stanovení daně se nastaví o 426 dnů přesně. Přičteme-li ke konci soudních řízení, což je den 30. 1. 2017, 426 dnů, dostaneme následující datum. Posledním dnem, kdy by šlo vyměřit daň, by byl den 1. 4. 2018 (neděle), tudíž se posune datum na **2. 4. 2018 (pondělí)**. Tento fakt nám říká § 33

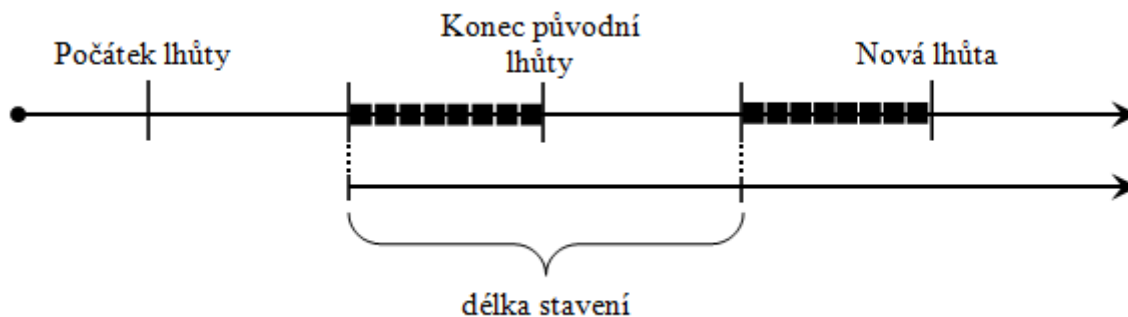
odst. 4 DŘ, že pokud připadá poslední den jakékoliv lhůty na víkend či svátek, bere se za to, že poslední den lhůty je nejbližší pracovní den následující. Pro přehlednost si důležitá data zrekapitulujeme v Tabulce č. 10.

Tabulka 10: Prekluze

Prekluze	
Podání daňového přiznání DPH 4/2012	24. 5. 2012
Konec lhůty pro stanovení daně (původní)	26. 5. 2015
Konec lhůty pro stanovení daně (prodloužení)	26. 5. 2016
Prekluze 1 (stavení lhůty), (původní konec lhůty pro stanovení daně)	31. 3. 2017
Prekluze 2 (stavení lhůty), (prodloužený konec lhůty pro stan. daně)	2. 4. 2018

Zdroj: vlastní

Obrázek 3: Stavení běhu lhůty

Zdroj: vlastní

4.3 Následky uplynutí lhůty pro stanovení daně

Z bližšího rozboru celého řízení vidíme, že nastává zajímavá situace. Pokud má úvaha vztahující se ke kapitole 4.2.2, a sice že bude lhůta pro stanovení daně prodloužena o 12 měsíců na základě skutečnosti, že o konečné výši daně rozhodl odvolací orgán dne 28. 1. 2015 a toto rozhodnutí bylo doručeno daňovému subjektu 31. 1. 2015, prodlužuje se konec lhůty pro stanovení daně o 12 měsíců. Prekluze lhůty pro stanovení daně by tedy připadala na duben 2018. To je ještě mnoho času a dá se předpokládat, že do té doby může správce daně zahájit daňovou kontrolu, která běh lhůty pro stanovení daně přeruší a osud lhůty se bude vyvíjet opět jinak.

Pokud ale mé tvrzení, že lhůta pro stanovení daně nebude rozhodnutím odvolacího finančního úřadu prodloužena, a budeme-li předpokládat, že daň byla vyměřena prvoinstančním správcem daně na základě platebního výměru vydaného dne 24. 7. 2013, doručeného daňovému subjektu dne 26. 7. 2013, je úvaha o prekluzi odlišná. K této úvaze se samozřejmě může přihlídnout. Námitky proti předchozí úvaze mohou být takové, že nezáleží na názoru odvolacího orgánu, ale na zjištění výše daně prvoinstančního správce daně. Tento správce daně zjistil dané nesrovnalosti oproti daňovému tvrzení a odvolací orgán je tu pouze od toho, zda rozhodnutí prvoinstančního správce daně podpoří (a je jedno, zda ho nějakým způsobem pozmění), anebo toto rozhodnutí zamítne. Pokud bychom se na to dívali takto, tak se nám lhůta pro stanovení daně neprodlouží a zůstává tedy původně tříletá. Pouze by se pozastavila během soudních řízení a konec lhůty pro stanovení daně by se nám posunul z původního data 26. 5. 2015 na aktuální datum 31. 3. 2017.

Ať je pravdivé první či druhé datum, je nutno si uvědomit následky uplynutí lhůty sloužící pro stanovení daně. Prvním a primárním následkem je fakt, že správci daně zanikne pravomoc daň stanovit. Celé řízení, které se týkalo vyměření daně, bude rázem zbytečné a nepodstatné. Stejný osud by mělo i případné příslušenství daně – v našem případě nejspíše penále dle § 251 DŘ. Zanikne-li pravomoc daň stanovit, stejný osud platí pro příslušenství této daně. Krácen na svých právech bude daňový subjekt, jelikož dle § 20 odst. 2 DŘ má právo na správné zjištění a stanovení daně. Jelikož obě soudní řízení ruší rozhodnutí OFŘ, není poslední známá výše daně platná, a tudíž daňový subjekt tuto částku nemusí platit.

4.4 Diskuse k daňovému řízení

Úplným závěrem daňového řízení bych chtěla vyjádřit svůj vlastní názor, který se přiklání pouze k jedné variantě prekluze lhůty k vyměření daně. Tím je varianta Prekluze 1, tedy den 31. 3. 2017, kdy nastane konec lhůty pro stanovení daně. Moji úvahu podporuje fakt, který byl vyřknut soudem a který zrušuje rozhodnutí vydané odvolacím orgánem OFŘ. Toto rozhodnutí je tedy nezákonné. Daň vyměřená v tomto rozhodnutí neplatí, tudíž není vyměřená. Pokud toto rozhodnutí neplatí, budeme se tvářit, jako by neexistovalo, a tím nám vlastně nevzniká důvod pro prodloužení lhůty o 12 měsíců. Z tohoto důvodu variantu Prekluze 2 můžeme zavrhnout.

Logicky by měl tedy platit platební výměr vydaný prvoinstančním správcem daně, tedy daň vyměřená v tomto platební výměru. Opět musím oponovat, že tento

platební výměr doposud nenabyl právní moci. Proč? Proti tomuto platebnímu výměru bylo podáno odvolání ze strany daňového subjektu, které vyústilo v rozhodnutí vydané odvolacím orgánem OFŘ. Rozhodnutí OFŘ bylo zrušeno. Původní platební výměr jakoby uvízl v odvolacím řízení – nebyl potvrzen, nebyl nikým akceptován, nenabyl právní moci. Daň stále není vyměřena, dle mého názoru už vyměřena ani nebude a od dubna roku 2017 ani být vyměřena nesmí.

Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. upravuje termíny promlčení a prekluze. Promlčením rozumíme ztrátu nároku a prekluzí zánik práva. Nastane-li prekluze, jak se má daňový subjekt zachovat? Daňový subjekt vůbec nic dělat nemusí, naopak správce daně je povinen si běh lhůty hlídat a dojde-li k prekluzi, měl by dle § 106 DŘ zastavit řízení. Řízení by mělo být zastaveno, protože již neexistuje hlavní důvod tohoto řízení - jak již bylo řečeno, správci daně zaniklo právo na vyměření a vybrání daně.

I když jsem v tomto případě došla k pravděpodobnému závěru, je patrné, že toto bádání po konci lhůt není vůbec jednoznačné. Stejný názor zastává mnoho odborníků. Dovolím si použít názor pana JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., který ve vyjádření se k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č.j. 2 Afs 22/2016-43, který se též zabývá během lhůty pro stanovení daně, uvádí názor, že by daňový řád měl nově upravit prekluzivní lhůtu, a to včetně přesného a jednoznačného vymezení podmínek, které zakládají její prodloužení, stavení, či přerušování. Důvod je jediný, a to, aby v celém procesu nastala větší jistota nejen pro daňový subjekt, ale i pro správce daně. Kdyby zákon lépe definoval situace změn běhu lhůty a hlavně počítání dané lhůty, nenastávaly by prostory pro pochybnosti. Procesně by řízení mohlo být přehlednější a jednodušší. Je téměř neuvěřitelné, že jednotlivé zákony, které jsou dle svých specializací nadmíru odborné a podrobné, jen okrajově řeší měření času. I z výše uvedeného případu je patrné, že čas může být pro celý proces rozhodující a limitující. Nerespektování faktoru času může být začátkem konce pro každé řízení, ať je procesně sebebezchybnější.

4.5 Správní řízení

4.5.1 Shrnutí případu

Správní řád je považován za subsidiární, neboli podpůrný, právní předpis, který by měl být dle § 2 odst. 1 SŘ s ostatními právními předpisy v souladu. Tímto je myšleno, že postupy orgánů buď výkonných, či územně samosprávních celků, jsou upraveny dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ale tato úprava se pohybuje spíše na obecné rovině. Jednotlivé orgány se musí řídit i věcně příslušnějšími a odbornějšími právními předpisy. Například pro odbor výstavby a územního plánování je stěžejní zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon).

Pro účely této závěrečné práce mi byla předlohou dvě řízení, která věcně právě spadají pod odbor výstavby a územního plánování. První případ se týká správního deliktu a druhý přestupku. O podklady potřebné ke zpracování této části diplomové práce jsem žádala v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. a rozhodnutí o poskytnutí dokumentace uvádím v příloze, konkrétně v Příloze č. 5 – 7.

4.5.2 Správní delikt

O správním deliktu hovoříme v případě, kdy dle zákona č. 183/2006 Sb., právnická osoba či fyzická osoba podnikající jedná v rozporu s § 180 zákona č. 183/2006 Sb. Tento paragraf ve zkratce řečeno souvisí např. s užíváním či změnou stavby bez povolení, činnostmi, které jsou v rozporu s územním či regulačním plánem aj.

Dle § 180 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. se dopuštění správního deliktu trestá pokutou. Peněžitá částka se může pohybovat v rozmezí od 500 tisíc korun do 2 milionů korun. Pokuty mohou být menší, v případě, že tak rozhodne příslušný orgán, či v případě, pokud je pokuta likvidační a má mít pouze výchovný účinek.

Vyčíslenou pokutu dále doprovází úhrada náhrady nákladů řízení dle § 79 odst. 1, zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Oznámení zahájení řízení a nařízení ústního jednání

Správní řízení bylo zahájeno proti právnické osobě z důvodu vlastního zjištění správního orgánu. Právnická osoba se dopustila správního deliktu tím, že porušila § 180 odst. 2 písm. e) a g), stavebního zákona. Správní delikt se tedy týká toho, že právnická

osoba provedla stavbu, či její změnu, bez stavebního povolení nebo je v rozporu s tímto povolením. V našem případě se jedná o účelovou komunikaci, kterou právnická osoba začala stavět bez příslušného povolení.

Správní orgán na základě vzniklých skutečností dle § 46, odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zahájil řízení z moci úřední. Řízení je dle zákona zahájeno tentýž dnem, kdy správní orgán provedl oznámení zahájení řízení, což je v našem případě 29. 1. 2014 (středa). Povinné náležitosti oznámení jsou uvedeny v zákoně a neliší se od náležitostí popsaných v daňovém řízení, jedná se tedy např. o datum, číslo jednací, podpisy, dále se jedná:

- o označení správního orgánu,
- o předmět řízení,
- o označení účastníků.

Dále správní orgán v tomto oznámení nařizuje dle § 49 SŘ ústní jednání. Zákon uvádí povinnost správnímu orgánu oznámit tuto skutečnost účastníkům s pětidenním předstihem. Jelikož je ústní jednání nařizováno na 7. 2. 2014 (pátek), tato podmínka je splněna.

Závěrem tohoto oznámení je opět poučení, kde jsou účastníci poučeni o svých právech, např. právo navrhnout důkazy, právo vyjádřit se, právo navrhnout doplnění rozhodnutí aj. Všechny právy, které účastník má a může uplatnit v rámci správního řízení, se zabývá § 36 SŘ.

Protokol

Výstupem ústního jednání je listinný protokol, který je z hlediska náležitostí koncipován dle § 18 SŘ. Protokol shrnuje vzniklý stav, kdy právnická osoba porušila § 119 odst. 2, stavebního zákona, který se týká užívání stavby. Když uvádí stavební úřad stavbu do užívání, zkoumá, zda provedení stavby je v souladu s dokumentací, např. územní rozhodnutí aj. V našem případě stavba nebyla v souladu s projektovou dokumentací a dne 29. 1. 2014 byl vydán zákaz užívání stavby. Dále speciální stavební úřad uvádí, v čem spatřuje odchylky, označuje přítomné osoby a závěrem poučuje povinné. Zástupce právnické osoby proti obsahu protokolu neměl žádné námítky.

Rozhodnutí o správním deliktu

Rozhodnutí upravené dle § 67 - § 70 SŘ ve výrokové části uvádí, že mezi hlavní důkazní prostředky patří zjištění z místního šetření, které bylo provedeno 22. 11. 2013,

a poznatky ze závěrečné kontrolní prohlídky provedené dne 28. 1. 2014. O šetřeních byly vydány protokoly a z nich je patrné, že byly naplněny znaky skutkové podstaty deliktů a sice, že byla započata stavba bez povolení, po vydání dodatečného povolení nebyla stavba s tímto povolením v souladu a navíc se odlišovala i od projektové dokumentace.

Důležité pro účely této závěrečné práce je uvědomit si lhůtu, po kterou se správní orgán může správním deliktem zaobírat. V souladu s obsahem § 182 odst. 3 stavebního zákona vidíme, že *„odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže stavební úřad o něm nezhájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.“* (Zákon č. 183/2006 Sb., 2017).

Právnické osobě byla udělena pokuta dle § 180 odst. 3 stavebního zákona a dále má za povinnost uhradit náklady řízení dle § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Pokuta je splatná do 30 dnů po nabytí právní moci.

Vyhodnocení správního řízení o správním deliktu

V Tabulkách č. 11 a 12 jsem shrnula celý případ týkající se účelové komunikace. Ne všechna data jsou pro náš případ správního deliktu potřebná, ale bylo nutné si uvědomit, kdy se správní orgán dozvěděl a začal jednat o skutečnosti, že stavba byla zahájena bez příslušného povolení.

Bližší rozepsané mám pouze 3 písemnosti, které mi správní orgán v listinné formě poskytl. O dalších úkonech, viz Tabulky č. 11 a 12, jsem se dočetla z rekapitulace celého případu, která je obsažená v Rozhodnutí o správním deliktu.

Závěrem lze říci, že 1 rok lhůty byl dodržen, odpovědnost právnické osoby za správní delikt nezaniká. Správní orgán jednal rychle a dodržel všechny lhůty, viz Tabulky 11 a 12, tudíž se nedopustil procesní chyby. Právnická osoba se neodvolávala, pouze během procesu podala námitku na podjatost úřední osoby, což se nepotvrdilo. Celé správní řízení od data 21. 10. 2013 až do vydání Rozhodnutí o správním deliktu dne 17. 3. 2014 uběhlo celkem 147 dnů. K prekluzi v tomto případě nedošlo.

Tabulka 11: Řízení vedené před zahájením správního deliktu

Řízení vedené před zahájením správního deliktu	
Zahájení řízení o odstranění stavby	21. 10. 2013 (pondělí)
Lhůta pro požádání o dodatečné povolení § 129 stavebního zákona	30 dnů
Místní šetření	22. 11. 2013 (pátek)
Rozhodnutí o dodatečném povolení stavby	26. 11. 2013 (úterý)
Lhůta pro vydání rozhodnutí o dodatečném povolení od zahájení řízení o odstranění stavby § 112 stavebního zákona	60 dnů – 90 dnů
Nabytí právní moci rozhodnutí + Zastavení řízení o odstranění stavby	22. 1. 2014 (středa)
Žádost o vydání kolaudačního souhlasu	
Kontrolní prohlídka	28. 1. 2014 (úterý)
Kontrolní prohlídka musí být provedena do 60 dnů od podání žádosti kolaudačního souhlasu § 122 stavebního zákona	
Nejsou-li zjištěny závady, vydá správní orgán kolaudační souhlas do 15 dnů od kontrolní prohlídky § 122 stavebního zákona	

Zdroj: vlastní

Tabulka 12: Shrnutí dat správního deliktu

Shrnutí dat správního deliktu	
Oznámení zahájení řízení o správním deliktu a nařízení ústního jednání + Zákaz užívání stavby	29. 1. 2014 (středa)
Ústní jednání musí být oznámeno nejméně 5 dnů předem § 49 SŘ	
Protokol (o ústním jednání)	7. 2. 2014(pátek)
Usnesení o lhůtě k předložení originálu plné moci (neoriginální podpis jednatele na PM)	17. 2. 2014 (pondělí)
Námítka o podjatosti na úřední osobu	18. 2. 2014 (úterý)
Obdržení originálu plné moci	26. 2. 2014 (středa)
Usnesení o nevyložení úřední osoby	3. 3. 2014 (pondělí)
Vyrozumění účastníků řízení o možnosti vyjádření se k podkladům rozhodnutí (§36 odst. 3 SŘ)	5. 3. 2014 (středa)
Rozhodnutí o správním deliktu	17. 3. 2014 (pondělí)
Lhůta na odvolání proti rozhodnutí § 83 odst. 1 SŘ	15 dnů
Lhůta dle §182 odst. 3 stavebního zákona	1 rok, nejpozději 3 roky
Nabytí právní moci rozhodnutí o správním deliktu	4. 4. 2014 (pátek)
Splatnost pokuty	5. 5. 2014 (pondělí)

Zdroj: vlastní

4.5.3 Přestupek

Další ukázkou správního řízení je opět řízení spadající pod odbor výstavby a územního plánování, silniční správní úřad. Tentokrát se řízení netýká správního deliktu, nýbrž přestupku.

Přestupek proti stavebnímu zákonu je upraven dle § 178, zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon). Oproti správnímu deliktu je v tomto případě viníkem dopouštějícím se přestupku fyzická osoba. Přestupky mají se správními delikty podobný charakter. Nejčastěji se jedná zejména o změnu stavby či její užívání, které je v rozporu např. s kolaudačním rozhodnutím, souhlasem stavebního úřadu atd.

Oznámení zahájení řízení a nařízení ústního jednání

Řízení začíná obdobně jako předchozí řízení o správním deliktu, a to oznámením o zahájení řízení z moci úřední dle § 46 SŘ. V rámci tohoto oznámení správní orgán též nařizuje ústní jednání dle § 49 SŘ.

Fyzická osoba, resp. fyzické osoby se měly dopustit přestupku, a to konkrétně porušením § 178 odst. 2 písm. d) stavebního zákona. Toto ustanovení hovoří o provedení změny stavby bez stavebního povolení. Zahájení přestupkového řízení bylo zahájeno na základě oznámení.

Ústní jednání bylo nařízeno na 15. 4. 2014. Závěrem oznámení jsou účastníci poučeni o svých právech dle § 36 odst. 4 SŘ.

Protokol

Protokol z ústního jednání shrnuje to, v čem spatřuje nezákonnosti, a to, že stavebníci provedli stavbu bez rozhodnutí či opatření speciálního stavebního úřadu. Předmětem stavby byla komunikace v obytné zóně. Odchytky vznikly při zaměřování parcel a nyní došlo ke změně šířky chodníku a kruhové křižovatky. Chybu si stavebníci uvědomují, protože se domnívali, že se nejedná o rozsáhlé odchytky, na které je třeba samostatného řízení.

Rozhodnutí

Rozhodnutí opět dle právní úpravy správního řádu dle § 67 - § 70. Ve výrokové části správní orgán rozhodl o vině účastníků řízení, protože se dopustili přestupku proti stavebnímu zákonu. Hlavní důkaz správní orgán nabyl z místního šetření, kdy

kontroloval dokončení stavby dle dodatečného povolení stavby. Tímto šetřením správní orgán zjistil, že stavba je v rozporu s povolením.

Obviněným byla uložena pokuta dle § 179 písm. a) stavebního zákona včetně náhrady nákladů řízení dle přestupkového zákona. Pokuty za přestupky se dle zákona pochybují od 2 milionů korun – 5 milionů korun, 5 tisíc korun za přestupek v blokovém řízení, 10 tisíc korun v příkazním řízení. Pokuta samozřejmě byla ve skutečnosti vyměřena tak, aby pro obviněné neměla likvidační účinek, ba jen výchovný.

Rozhodnutí shrnuje začátek procesu, kde se dozvídám o datech, od kterých se bude počítat prekluzivní lhůta pro nárokování přestupku správním orgánem.

Odvolání proti rozhodnutí

Odvolání byla podána dvě. Datumově první podané odvolání bylo podáno řádně ve stanovené patnáctidenní lhůtě. Odvolání bylo podáno prostřednictvím městského úřadu v Benešově k odvolacímu orgánu, což v tomto případě je Krajský Úřad Středočeského kraje – odbor dopravy. Příslušný správní orgán včas podané odvolání postoupil odvolacímu orgánu k dalšímu projednání. Dle § 88 SŘ prvoinstanční správní orgán musí předat spis odvolacímu orgánu k projednání do 30 dnů od doručení odvolání ze strany účastníků správního řízení.

Rozhodnutí odvolacího orgánu

Dle § 89 SŘ odst. 2 „*odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy*“ (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016). Po přezkumu odvolací správní orgán vydal rozhodnutí dle § 90 SŘ a učinil přesné kroky, které udává odst. 1 písm. b) téhož paragrafu, a to, že „*napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal*“ (Zákon č. 500/2004 Sb., 2016).

V odůvodnění odvolací správní orgán shrnuje celý případ. Závěrem odvolací orgán říká, že zhodnotil postup a výsledek rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu a shledává v něm závažná pochybení, proto tudíž rozhodnutí ruší a vrací k novému projednání. V poučení je uvedeno, že rozhodnutí odvolacího orgánu je konečné a nelze se proti němu dále odvolat. Tento fakt koresponduje s § 91 odst. 1 SŘ.

Usnesení poznamenané do spisu

Předmětem tohoto usnesení je akt ze strany prvoinstančního správního orgánu, který je v souladu s § 140 SŘ, a to s názvem „*Společné řízení*“. Správní orgán tak učinil z důvodu, že se předmět řízení týká téhož předmětu a týchž účastníků. Oporou pro toto učinění je procesní ekonomika, kterou upravuje § 6 odst. 2 SŘ. Jde především o nepřilíšené zatěžování dotčených osob a nevykládání zbytečných nákladů.

Společné řízení též upravuje zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a to z důvodu, jedná-li se o více přestupků ve stejné oblasti veřejné správy.

Oznámení o pokračování řízení a nařízení ústního jednání

Tímto oznámením dává prvoinstanční správní orgán na vědomí účastníkům řízení, že po vrácení rozhodnutí od odvolacího správního orgánu bude řízení pokračovat, a to tím způsobem, že bude nařízeno ústní jednání dle § 49 SŘ a též dle § 74 přestupkového zákona. Správní řád říká, že se ústní jednání nařídí v případě, stanoví-li to zákon, což nám zákon o přestupku stanovuje.

V poučení správní orgán říká, že toto ústní jednání bude mít charakter předvolání dle § 59 SŘ a neúčast předvolaných je bez omluvy nepřípustná. Předvolání musí být doručeno v písemné podobě účastníkům řízení nejméně 5 dnů před konáním ústního jednání.

Rozhodnutí

Tomuto rozhodnutí předcházela protokol z ústního jednání. Ten blíže popisovat nebudu, jelikož pouze shrnuje současný stav a obsahuje celý průběh ústního jednání.

Pro účely této práce je podstatný výsledek nového rozhodnutí, které vydal správní orgán. Správní orgán takto došel ke stejnému závěru jako v předchozím rozhodnutí, a to, že jsou účastníci vinni a že se opravdu dopustili přestupku proti § 178 odst. 2 písem. d) stavebního zákona. Opět správní orgán v rozhodnutí chronologicky shrnuje případ, potvrzuje výši pokuty a náhrady nákladů řízení. Dále se v rozhodnutí správní orgán odkazuje na § 20 přestupkového zákona. Toto ustanovení říká, že „*přestupek nelze projednat, uplyne-li od jeho spáchání jeden rok*“ (Zákon č. 200/1990 Sb., 2016).

V poučení pro účastníky správního řízení je udána možnost na odvolání ve lhůtě patnácti dnů od oznámení.

Odvolání proti rozhodnutí

Na základě plné moci všech účastníků podal zástupce účastníků odvolání proti novému rozhodnutí správního orgánu. Odvolání bylo podáno v zákonné patnáctidenní lhůtě od doručení rozhodnutí všem účastníkům správního řízení. Odvolání bylo opět podáno prostřednictvím Městského úřadu v Benešově ke Krajskému úřadu Středočeského kraje. Zástupce účastníků napadá procesní nesrovnalosti ze strany správního orgánu a nenaplňenost skutkové podstaty typické pro přestupek dle § 2, odst. 1 zákona o přestupcích. Zástupce závěrem odvolání navrhuje odvolacímu orgánu, aby nové rozhodnutí zrušil.

Rozhodnutí odvolacího orgánu

Rozhodnutí odvolacího orgánu je dle stejné právní úpravy jako to předešlé. Bohužel i výsledek rozhodnutí je naprosto stejný jako v předešlém rozhodnutí. Odvolací orgán opět rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu ruší a vrací správnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolací orgán opět přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo. Vše přezkoumal v rámci platné legislativy a dospěl tedy k závěru, že je třeba rozhodnutí zrušit a vrátit. Dále odvolací orgán říká, že správní orgán by se měl tímto názorem odvolacího orgánu řídit.

Poučení je opět dle § 91 odst. 1 SR nepřípustné.

Usnesení o zastavení řízení

Posledním dokumentem v rámci správního řízení týkající se přestupku je akt o zastavení řízení. Zastavení řízení je provedeno dle § 76 odst. 1, písm. f), který říká, že „*odpovědnost za přestupek zanikla*“ (Zákon č. 200/1990 Sb., 2016). Odpovědnost zanikla z právního důvodu, který uvádí § 20 odst. 1 téhož zákona, a to, že přestupek nelze projednat, „*uplyne-li od jeho spáchání jeden rok*“ (Zákon č. 200/1990 Sb., 2016).

Vyhodnocení správního řízení o přestupku

V Tabulkách č. 13 a 14 jsem shrnula celý případ týkající se přestupku. Ne všechna data jsou pro účely této práce potřebná, ale bylo nutné si uvědomit, kdy se správní orgán dozvěděl a začal jednat o vzniklých skutečnostech a kdy se stavebníci přestupku dopustili, respektive, kdy jej fakticky spáchali.

Tabulka 13: Řízení vedené před zahájením přestupku

Řízení vedené před zahájením přestupku	
Provedení změny stavby bez povolení stavebního úřadu provedené v období	23. 4. 2013 (út) – 18. 11. 2013 (po)
Narizení odstranění stavby dle § 129 st. zákona	7. 2. 2014 (pátek)
Lhůta pro požádání o dodatečné povolení § 129 stavebního zákona	30 dnů
Ústní jednání a místní šetření	25. 2. 2014 (úterý)
Dodatečné povolení změny stavby	3. 3. 2014 (pondělí)
Kontrolní prohlídka musí být provedena do 60 dnů od podání žádosti kolaudačního souhlasu § 122 stavebního zákona	
Nabytí právní moci povolení	8. 4. 2014 (úterý)

Zdroj: vlastní

Tabulka 14: Shrnutí dat přestupku

Shrnutí dat přestupku	
Oznámení zahájení řízení a nařízení ústního jednání	17. 3. 2014 (pondělí)
Protokol (o ústním jednání)	15. 4. 2014 (úterý)
Rozhodnutí	13. 5. 2014(úterý) vystaveno 14. 5. 2014 (středa) vypraveno
Splatnost pokuty	15 dnů od nabytí právní moci
Možnost odvolání proti rozhodnutí § 83 SŘ	15 dnů od oznámení
Doručení rozhodnutí účastníkům	16. 5. 2014 (pátek)
Odvolání proti rozhodnutí	22. 5. 2014 (čt) a 5. 6. 2014 (čt)
Doručení odvolání	29. 5. 2014 (čt) a 9. 6. 2014 (po)
Správní orgán předá odvolacímu orgánu spis do 30 dnů ode dne doručení odvolání § 88 SŘ	
Rozhodnutí odvolacího orgánu	30. 6. 2014 (pondělí)
Lhůta pro vydání rozhodnutí odvolacím orgánem činí dle § 90 odst. 6 SŘ 30 dnů	
Usnesení poznamenané do spisu	22. 7. 2014 (úterý)
Oznámení o pokračování řízení a nařízení ústního jednání	23. 7. 2014 (středa)
Protokol (z ústního jednání)	5. 8. 2014 (úterý)
Rozhodnutí	8. 8. 2014 (pátek)
Možnost odvolání proti rozhodnutí § 83 SŘ	15 dnů od oznámení
Doručení rozhodnutí účastníkům	15. 8. 2014 (pátek)
Odvolání proti rozhodnutí	26. 8. 2014 (úterý)
Rozhodnutí odvolacího orgánu	6. 10. 2014 (pondělí)
Nabytí plné moci rozhodnutí odvolacího orgánu	14. 10. 2014 (úterý)
Usnesení o zastavení řízení	12. 12. 2014 (pátek)

Zdroj: vlastní

Závěrem lze říci, že 1 rok lhůty tedy nebyl dodržen, odpovědnost fyzických osob za správní delikt zanikla, i když správní orgán jednal rychle a dodržel všechny lhůty, viz Tabulky 13 a 14. Tudíž se nedopustil procesní chyby. Fyzické osoby se odvolávaly. Běh lhůty potřebné k projednání přestupku v tomto případě nezačal dnem, kdy se o něm správní orgán dozvěděl, jako tomu bylo u správního deliktu, nýbrž začíná běžet dnem,

kdy byl přestupek spáchán. Tento fakt je první věc, která by se měla sjednotit. Když tedy vezmu datum, kdy byl přestupek spáchán, ukončení stavebních prací dne 18. 11. 2013 (pondělí), tak prekluze lhůty k projednání přestupku by měla nastat dne 18. 11. 2014 (úterý). Jelikož nabytí právní moci posledního rozhodnutí vydaného odvolacím správním orgánem nastalo dne 14. 10. 2014, tak do prekluze zbýval měsíc. Prvoinstanční úřad stejně nemohl nic dělat, protože si viditelně za svým rozhodnutím stál, a i kdyby v posledním měsíci lhůty vydal rozhodnutí, k ničemu by to nevedlo, protože by lhůta prekludovala a odpovědnost za přestupek by zanikl. Nezbývalo nic jiného než řízení ukončit s tím, že odpovědnost za přestupek, který trvá pouze jeden rok od spáchání, zanikla.

Druhou věcí, která se mi osobně zdá velice zmatečná a nepřehledná, je úprava lhůty k projednání přestupku a správního deliktu. Zatímco přestupek upravuje § 20 zákona o přestupcích, správní delikt je upraven dle § 182, odst. 3 stavebního zákona. Ve stavebním zákoně je tato lhůta upravena velice stroze v paragrafu s názvem „*Společná ustanovení*“. Lhůta je stanovena na dobu 1 rok, nejdéle však 3 roky, a již není řečeno, zda ji něco, popřípadě co, staví, přerušuje či navrácí v předešlý stav. Co se týče zákona o přestupcích, tak zde je lhůta, respektive co se týče jejího běhu, lépe a podrobněji rozepsána. Možná by mi odborníci oponovali, že toto ustanovení v zákoně o přestupcích platí i pro správní delikt, ale já jsem se vůbec v tomto zákoně nedočela o tom, že by se dělily prohřešky na přestupky a správní delikty, anebo že by se dělily viníci na právnické a fyzické osoby. Kdyby tedy nastal nějaký konflikt lhůt v řízení o správním deliktu, čím se tedy vlastně máme řídit? Proč je část upravena ve speciálním zákoně (stavební zákon) a část v přestupkovém zákoně? Nerozumím, proč délky lhůt jsou řešeny jak speciálním, tak přestupkovým zákonem. Jsem názoru, že by úprava lhůt měla být sjednocena pouze do jedné právní úpravy. Nebo ať je upravena v obou, ale ve stejném rozsahu.

Třetí věc, nad kterou mi zůstává rozum stát, je délka lhůty, po kterou lze přestupek či správní delikt projednávat. Je to pouze jeden rok! Tato doba je naprosto nedostačující. Podíváme-li se do daňového řízení vedeného dle zákona č. 280/2009 Sb., tak lhůta pro stanovení daně dle § 148 DŘ je 3 roky, nejdéle však 10 let – to je dostačující doba, ale jeden rok? Z našeho případu je vidět, že dvě odvolání ze strany účastníků řízení způsobila to, že celé správní řízení naprosto ztratilo smysl. Je to také způsobeno lhůtami, které jednotlivé správní orgány mají. Proto si je opět zrekapitulujeme v Tabulce č. 15.

Tabulka 15: Lhůty ve správním řízení

Lhůty ve správním řízení	
Lhůta pro vydání rozhodnutí dle § 71 SŘ	30 dnů
Předání spisu odvolacímu správnímu orgánu dle § 88 SŘ	30 dnů
Odvolací lhůta od oznámení rozhodnutí dle § 83 SŘ	15 dnů

Zdroj: vlastní

Z Tabulky č. 15 můžeme vidět, že při těchto lhůtách, které se v našem případě opakovaly všechny dvakrát, nelze dodržet tak kratičkou lhůtu jednoho roku. Pouze sečtením výše uvedených lhůt, bylo naše řízení zkráceno o 5 měsíců, tedy z celkových dvanácti měsíců na 7 měsíců. To ještě nebereme v potaz řízení vedené před zahájením řízení o samotném přestupku.

Návrhy se v tomto případě nabízejí samy. Buď se musí prodloužit lhůta potřebná pro projednání přestupku, která je doposud dle § 20 přestupkového zákona vymezena jedním rokem, anebo dalším návrhem na zlepšení je, že se tato jednoletá lhůta nebude počítat od spáchání přestupku, nýbrž od oznámení zahájení řízení, kterým celé přestupkové řízení začíná.

Lhůtu uvedenou v Tabulce č. 15, řádek 1., bych rozhodně nijak neměnila. Z praxe vím, že prostudování jednotlivých případů zabere jistý čas. Správní orgány mají mnoho případů, které jsou různě složité a obsáhlé a pro správné pochopení či posouzení musejí mít dostatek času. Tricetidenní lhůta je adekvátní a nemyslím si, že její zkrácení by bylo ku prospěchu věci. Možná by stálo za úvahu zkrátit lhůtu uvedenou v Tabulce č. 15 na řádce 2. Předání spisu odvolacímu orgánu si myslím, že je možné provést i v kratším časovém intervalu, nežli je 30 dnů od doručení odvolání. Správní orgán by měl spis uzavřít, vyjet pro přehled soupis spisu, nebo spisový přehled, a spis je připravený na vybavení. Spisový přehled by měl správní orgán psát průběžně. Z toho důvodu není třeba přípravu spisu na předání odvolacímu správnímu orgánu prodlužovat. Opět musím připomenout § 6 odst. 1 SŘ, který hovoří o tom, že správní orgán by měl věci vyřizovat bez zbytečných průtahů.

Poslední věc, kterou musím zmínit z vlastní zkušenosti, je postup odvolacího orgánu v našem regionu. Konkrétně hovořím o správním úřadu v Benešově, jeho odvolacím správním orgánem je Krajským úřadem Středočeského kraje, který sídlí v Praze. Ve

většině případů je rozhodnutí odvolacího orgánu opačné, nežli je rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu. To znamená, že převážná většina rozhodnutí prvoinstančního správního úřadu nemá oporu a zastání u odvolacího správního orgánu. Je to jenom poznatek. Nechci tímto rozmíchávat prostor pro diskusi, na čí straně je více odbornosti, zodpovědnosti a pravdy, ale je nutné si uvědomit, že při roční lhůtě pro možnost projednání přestupku není moc prostoru pro vyhýbavé manévry. Možná se odvolací správní orgán bojí, že kdyby potvrdil tvrzení prvoinstančního správního orgánu, účastníci řízení by se obrátili na soud. Ale strach ze soudního procesu není nutný, když pro tvrzení v rozhodnutí správního orgánu existuje opora v příslušné legislativě, kterou je správní orgán vázán. Je nutné si uvědomit výklad § 13 odst. 3 zákona o přestupcích, který říká následující: *„Pokuta uložená orgánem obce je příjmem obce, jejíž orgán ve věci rozhodoval v prvním stupni. Pokuta uložená jiným správním orgánem ČR je příjmem státního rozpočtu této republiky.“* (Zákon č. 200/1990 Sb., 2016). Takže díky odvolávání a špatně nastavené délce lhůt přichází v našem případě město Benešov o možnost vybrat pokutu za přestupek. Vybraná pokuta jako peněžní částka by určitě našla své místo v rozpočtu obce.

5 Diskuse

Stěžejním případem, kterým jsem se ve své diplomové práci zabývala, bylo daňové řízení. Toto řízení jsem zpracovávala jako první v pořadí. Reálná data jsem čerpala z daňového spisu daňového subjektu a z aktuální judikatury. Celý případ jsem rozebírala z hlediska lhůt, v případě daňového řízení pro mě byla nejdůležitější pouze jedna lhůta, a to lhůta pro stanovení daně. Zkoumala jsem celý její průběh, který zahrnuje stanovení začátku běhu lhůty, dále případy, které lhůtu staví, prodlužují nebo přerušují. Hlavním cílem v rámci daňového řízení bylo nalézt datum, kdy lhůta pro stanovení daně projde prekluzí. Daň z přidané hodnoty nebyla vyměřena konkludentně, ale správce daně zahájil výtýkací řízení.

Při studiu jednotlivých fází řízení jsem dospěla k následujícím výsledkům:

- přerušení lhůty: ne, přerušení lhůty se nepotvrdilo § 148 odst. 3 DŘ,
- stavení lhůty: ano, stavení lhůty se potvrdilo § 148 odst. 4 DŘ,
- prodloužení lhůty: ano, prodloužení lhůty se potvrdilo § 148 odst. 2 DŘ.

Rázem nám nastaly dvě zajímavé situace ze tří, které zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád připouští a které mají podstatný vliv na běh lhůty pro stanovení daně.

Jak zákon říká, na vyměření daně je adekvátní lhůta 3 roky, nejdéle však 10 let. Mnou zvolené zdaňovací období, za které se snažil správce daně vyměřit daň z přidané hodnoty, byl duben 2012. Jelikož v rámci daňového řízení nastaly skutečnosti, které lhůtu pro stanovení daně zastavily a prodloužily, je logické, že se z roku 2012 dostáváme do aktuálních dat, a to konkrétně do roku 2017.

K prodloužení lhůty pro stanovení daně došlo dle mého názoru na základě rozhodnutí odvolacího orgánu OFŘ, který upravil o jiný právní názor platební výměr vydaný prvoinstančním správcem daně. Tento krok byl učiněn v posledních dvanácti měsících tříleté lhůty pro stanovení daně, proto se lhůta měla prodloužit o dalších dvanáct měsíců.

K stavení lhůty prokazatelně došlo tím, že probíhaly dvě soudní řízení týkající se již zmíněného rozhodnutí odvolacího orgánu OFŘ. První řízení vedené před správním soudnictvím probíhalo díky správní žalobě ze strany zástupce daňového subjektu u Krajského soudu v Praze a druhé soudní řízení probíhalo na základě kasační stížnosti odvolacího orgánu OFŘ proti rozsudku Krajského soudu u Nejvyššího správního soudu v Brně. Obě soudní řízení zrušila rozhodnutí odvolacího orgánu OFŘ.

Z těchto dvou výše uvedených skutečností jsem dospěla ke dvěma možným datům prekluze lhůty pro stanovení daně. V závěru rozboru daňového řízení uvádím fakt, že ve skutečnosti je možná pouze jedna varianta prekluze lhůty pro stanovení daně. Pro toto tvrzení argumentuji skutečností, že jelikož oba rozsudky soudů ruší rozhodnutí odvolacího orgánu OFŘ, nenastává tímto důvod pro prodloužení lhůty pro stanovení lhůty o 12 měsíců. Jediné, co má tedy vliv na běh lhůty pro stanovení daně, je její zastavení díky dvěma soudním řízením. Výsledkem mých úvah tedy je, že posledním dnem, kdy správce daně může legálně vyměřit daň, je 31. 3. 2017.

Hlavním následkem prekluze lhůty pro stanovení daně je to, že správci daně zanikne pravomoc stanovit daň. To samé platí pro příslušenství daně např. penále aj. Dalším následkem je to, že daňový subjekt nebude znát výši zjištěné a stanovené daně, na což má ovšem právo.

Závěrem k daňovému řízení mohu říci, že jediné, co lze v této situaci učinit, je nechat správce daně, aby si sám uvědomil, že již daň nelze stanovit. Návrhy na zlepšení v této oblasti jsou jasné a sice, aby zákonodárci v daňovém řádu nově upravili lhůtu pro stanovení daně a její prekluzi. V současné právní úpravě daňového řádu není vymezení běhu lhůty pro stanovení daně přesné a jednoznačné. Při zjišťování prekluze lhůty pro stanovení daně se bez složitých časových os daňový subjekt neobejde. Dále si musí daňový subjekt vést přesné datové záznamy o úkonech v rámci řízení. Celý proces je velice složitý, náročný až komplikovaný a lepší úprava celé problematiky by dodala daňovému řízení větší jistoty, a to jak pro daňové subjekty, tak pro samotné správce daně.

V druhé části praktické části své diplomové práce jsem se zabývala dvěma řízeními, která jsou vedena dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Ukázková řízení byla vedena odborem výstavby a územního plánování, silniční správní úřad. V prvním správním řízení se jednalo o správní delikt spáchaný právnickou osobou a druhé správní řízení pojednávalo o dopuštění se přestupku fyzickou, respektive fyzickými osobami.

První správní řízení týkající se správního deliktu bylo naprosto ukázkové. Veškeré úkony byly prováděny v rámci zákonem stanovených lhůt, účastník řízení nepodával odvolání a celé řízení se vyřešilo v rámci lhůty, která je pro správní delikty typická, a tj. 1 rok, nejdéle však 3 roky viz § 182 odst. 3, stavební zákon. Právnická osoba zaplatila uloženou pokutu a tím správní řízení skončilo.

Druhé správní řízení, které se týkalo přestupku, již tak jednoduché nebylo. Správní orgán uložil pokutu stavebníkům, ti se odvolali k odvolacímu správnímu orgánu, odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí prvoinstančního správního úřadu. Tento proces se dvakrát opakoval a tím došlo k prekluzi lhůty, během které lze přestupek projednávat. Tato lhůta činí jeden rok dle § 20, zákona o přestupcích.

Návrhy na zlepšení problematiky řešené v rámci správních řízení se týkají následujících bodů:

- délka lhůty, po kterou lze přestupek/správní delikt projednávat;
- skutečnost, která zakládá počátek běhu lhůty k projednání přestupku/správního deliktu;
- úprava lhůty k projednání přestupku, správního deliktu;
- postup odvolacího orgánu.

Délka lhůty k projednání přestupku/správního deliktu činí jeden rok. Je to lhůta naprosto nedostačující. Z druhé ukázky správního řízení o přestupku je patrné, že stačí, aby se účastníci dvakrát odvolali a celé řízení bylo zbytečné a obec se může s penězi z možné pokuty rozloučit.

Skutečnosti, které zakládají počátek běhu lhůty k projednání přestupku/správního deliktu, se liší. U přestupku zakládající skutečnost je fakt, že přestupek fyzická osoba spáchala, a od této skutečnosti začíná běžet jeden rok lhůty, viz § 20, odst. 1 přestupkového zákona. U správního deliktu je zakládající skutečnost běhu lhůty fakt, že se o správním deliktu správní orgán dozvěděl, viz § 182, odst. 3 stavebního zákona.

I z předchozího odstavce je patrné to, co dále vytýkám těmto správním řízením, a sice to je úprava lhůty k projednání přestupku/správního deliktu. Proč stejnou problematiku upravují dvě legislativní normy? Z toho speciální zákon hovoří jen o lhůtě nutné k projednání správních deliktů, a to velmi stručně. Zato zákon o přestupcích popisuje lhůtu potřebnou k projednání přestupku obsáhleji. Vůbec se mi jeví, že popsání správního řízení doprovází legislativní chaos. V rámci správních řízení se objevují odkazy na správní řád, speciální zákon (stavební zákon) a zákon o přestupcích. Tyto zbytečné složitosti si zřejmě zákonodárci dobře uvědomovali, proto nás od druhé poloviny roku 2017 čekají první změny. Nový bude zákon č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, účinnost od 1. 7. 2017. Tento zákon by měl obecně definovat přestupky a také definovat pravidla týkající se řízení o nich. Údajně by se měl zaměřit i na sjednocení pojmů, a to tak, že vymizí pojem „správní delikt“ a bude platit jediný pojem, a to „přestupek“. Tento zákon bude dále doprovázet zákon další, a to

zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, účinný též od 1. 7. 2017. Tento zákon je související se zákonem č. 250/2016 Sb. a budou v něm definovány skutkové podstaty přestupků, které budou konkrétní. Budou to takové přestupky, které nelze řešit ve speciálních zákonech. Ano, z toho opravdu vyplývá, že dosavadní zákon, kterým jsem se řídila i v této diplomové práci, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, bude zrušen nabytím účinností výše zmíněných dvou zákonů. Pouze pro informaci dodávám, že zákon 200/1990 Sb. byl od nabytí své účinnosti dne 1. 7. 1990 téměř devadesátkrát novelizován.

Poslední výtku týkající se správního řízení je kritika na postup odvolacího správního orgánu. Dle zkušeností pracovníků správního úřadu je mi známo, že strach odvolacího správního orgánu ze soudních procesů, ke kterým by došlo v případě zastání se právního názoru rozhodnutí prvoinstančních správních orgánů, je nepřiměřený. Odvolací správní orgán téměř nikdy nepotvrdí právní názor rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu. Toto rozhodnutí zruší a vrátí správnímu orgánu k dalšímu projednání. Tento postup je nepochopitelný, a to v případě, má-li rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu oporu v dané legislativě. V tom případě odvolací správní orgán pouze plýtvá časem, který je již tak cenný v tomto typu řízení, kde lhůta k projednání přestupku/správního deliktu činí pouze jeden rok. Tímto jsem se dostala opět k prvnímu vytýkácímu bodu, a to je délka lhůty k projednání přestupku/správního deliktu.

6 Závěr

V úvodu této diplomové práce jsem si stanovila pět otázek, na které jsem chtěla najít adekvátní a odbornou odpověď důkladným rozбором problematiky lhůt v rámci daňového a správního řízení.

První záležitostí byla korektnost stanovených lhůt v rámci obou řízení. Při zpracování diplomové práce jsem argumenty uvedené v jednotlivých částech daňového i správního řízení kontrolovala v příslušných právních předpisech a vše souhlasilo. Pojetí lhůt z právního hlediska je tedy naprosto korektní a má oporu v příslušné legislativě.

Druhou otázkou bylo, zda se daňové a správní řízení může nějakým způsobem potkat. Z praxe, ani z této diplomové práce toto tvrzení nevyplývá. Je pravdou, že daňové řízení je laicky řečeno správní řízení orientované na daně, ale toto řízení je velice specifické a vedené dle vlastního právního předpisu, který je od správního řádu odlišný. Je možné vést řízení, které je upraveno více právními předpisy, např. správní řízení týkající se přestupku, které je vedené odborem výstavby a územního plánování. Již z diskuse vyplývá, že toto řízení je vedeno dle tří právních předpisů – správního řádu, speciálního zákona (stavebního zákona) a zákona o přestupcích. Tento postup je v pořádku, ale aby se potkal správní a daňový řád, je nepravděpodobné. Může samozřejmě nastat situace, že daňové řízení může být v průběhu překvalifikováno na správní řízení. V tom případě je ale nutné daňové řízení vedené dle daňového řádu ukončit a začít úplně nové řízení - správní řízení vedené dle správního řádu. Tato řízení se tedy nikdy nemohou setkat.

Třetím poznatkem z diplomové práce je fakt, že pojetí času se v rámci daňového a správního řádu neliší. Lhůty jsou samozřejmě různě dlouhé v rámci těchto samostatných právních předpisů, ale počítání času se nijak neliší. Obecně lze tvrdit, že i délky lhůt jsou velice obdobné a nejčastěji se jedná o lhůty o délkách 15 dnů, 30 dnů a 60 dnů.

A mým posledním úkolem bylo nalezení odpovědi na otázku, v jakých životních situacích nás daňové či správní řízení může zastihnout. Jednoduše řečeno, jakékoliv řízení týkající se výběru a správy daní je daňové řízení. Týkat se může fyzických i právnických osob a jedná se o následující druhy daní: přímé (z příjmu, majtkové), nepřímé (DPH, spotřební daně aj.).

Součástí správního řízení je každý, kdo vyřizuje své záležitosti např. na městském úřadě. Správní orgán vydává rozhodnutí, která zakládají, mění či ruší práva a povinnosti

dané právnické či fyzické osobě. Většinou jsou správní orgány vázány dle své odbornosti ještě speciálními právními předpisy.

7 Summary

The aim of this thesis is to conduct a thorough analysis of tax and administrative procedures in terms of deadlines. To achieve this goal, it was necessary to explain the issue of time limits and preclusion periods in the theoretical part of the thesis. It was also necessary to study various law books, case law, tax, and administrative files.

The first half of the practical part deals with tax proceedings. The biggest objective of the tax analysis procedure was to find the deadline needed to determine taxes. The period for a tax assessment was influenced by various events that are determined in the Tax Code.

The second half of the practical part deals with two types of administrative proceedings. The first administrative proceeding was related to a legal entity and an administrative offense which in terms of deadlines was conflictless. The second proceeding concerned individuals and a misdemeanour, which had complications. The second half of the practical part of the thesis was a thorough analysis and the conclusion would be to determine how long a misdemeanour or administrative offense can be dealt with by the administrative authority and what this fact is based on.

The diploma thesis results in debate, which was based on the findings. The thesis deals with the main hypotheses, e.g. if tax proceedings and administrative proceedings may be encountered; how these two laws govern deadlines; if the concept of time differs in this kind of legislation; how and when will we meet administrative and tax proceedings in real life.

Keywords:

Deadline, period, preclusion, tax proceedings, administrative proceedings, the deadline for tax assessment, the time taken to discuss the misdemeanour / administrative offense

8 Zdroje

8.1 Literární zdroje

- [1] Alexa, K. (2014). *Lhůty při správě daní*. Plzeň: Aleš Čeněk.
- [2] Bakeš, M., & kolektiv. (2003). *Finanční právo (3.aktualizované vydání)*. Praha: C. H. Beck.
- [3] Boněk, V. (2001). *Lexikon-daňové pojmy*. Ostrava: Sagit.
- [4] Hanuš, J., Holuša, B., & Musilová, L. (2012). *Daňový řád v kostce*. Ostrava: EconomiCon.
- [5] Hortová, Z. (2010). *Správa daní*. Praha: Wolters Kluwer.
- [6] Králová, A. (2012). Bakalářská práce. *Právní povaha a režim lhůt pro vydání rozhodnutí ve správním řízení*. Brno.
- [7] Kubátová, K. (2015). *Daňová teorie a politika (6. aktualizované vydání)*. Praha: Wolters Kluwer.
- [8] Matyášová, L., & Grossová, M. E. (2011). *Daňový řád s komentáře, důvodovou zprávou a judikaturou ve znění technické novely zák. č. 30/2011 Sb.* Praha: Leges.
- [9] Průcha, P. (2007). *Správní právo*. Brno: Nakladatelství doplněk.
- [10] Vančurová, A., & Boněk, V. (2011). *Správa daní pro ekonomy*. Praha: Wolters Kluwer.
- [11] Vančurová, A., & Láchová, L. (2016). *Daňový systém ČR 2016*. Praha: 1. VOX a.s.
- [12] Vedral, J. (2006). *Správní řád: komentář*. Praha: BOVA POLYGON.
- [13] Zákon č 500/2004 Sb. (2016). *Správní řád, platný pro rok 2016*.
- [14] Zákon č. 183/2006 Sb. (2017). *Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), platný pro rok 2017*.
- [15] Zákon č. 280/2009 Sb. (2016). *Daňový řád, platný pro rok 2016*.

8.2 Elektronické zdroje

- [1] Babiš, A. (7. prosinec 2015). *Pokyn MF-5 o stanovení lhůt při správě daní*. Načteno z Sagit - Finanční zpravodaj: <http://www.sagit.cz/info/fz15012>
- [2] Censitio. (2013). *Vyměřovací řízení*. Načteno z Censitio s.r.o.: <http://www.censitio.com/reseni/vymerovaci-rizeni>
- [3] epravo.cz. (2011). *Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků*. Načteno z epravo.cz: <https://www.epravo.cz/top/zakony/sbirka-zakonu/zakon-ze-dne-23-cervence-2009-kterym-se-meni-zakon-c-3371992-sb-o-sprave-dani-a-poplatku-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-a-zakon-c-5861992-sb-o-danich-z-prijmu-ve-zneni-pozdejsich-predpisu-17325.html>
- [4] Frangbold.org. (2017). *Jak nezmeškat lhůtu? Zásady počítání lhůt*. Načteno z Frank Bold: <http://frankbold.org/poradna/kategorie/uzemni-a-stavebni-rizeni/rada/jak-nezmeskat-lhutu>
- [5] Hrstková Dubšeková, L. (1. září 2011). *Jaké prostředky může využít daňový subjekt podle daňového řádu?* Načteno z účetní kavárna: <http://www.ucetnikavarna.cz/archiv/dokument/doc-d34989v44624-jake-prostredky-muze-vyuzit-danovy-subjekt-podle-danoveho-radu/>
- [6] iuridictum. (4. listopad 2006). *Procesní právo: Výrok*. Načteno z iuridictum: <https://iuridictum.pecina.cz/w/V%C3%BDrok>
- [7] Kadečka, S., Váňa, L., & Bohadlo, D. (2013). *Základní zásady činnosti správních orgánů*. Načteno z Legislativní kurs: http://www.khshk.cz/e-learning/kurs9/kapitola_13__zkladn_zsady_innosti_sprvnch_orgn.html
- [8] Kalousek, M. (1. leden 2013). *POKYN č. MF-1, o stanovení lhůt při správě daní*. Načteno z Finanční správa: http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-zakony/Pokyn_c_MF-1-lhutnik.pdf
- [9] Kancelář veřejného ochránce práv. (leden 2013). *Správní řád*. Načteno z Veřejný ochránce práv OMBUDSMAN: <http://www.ochrance.cz/stiznosti-na-urady/chcete-si-stezovat/zivotni-situace-problemy-a-jejich-reseni/spravni-rad/>
- [10] Kořínek, M. (1. srpen 2011). *Nahlížení do spisů dle daňového řádu*. Načteno z účetní kavárna: <http://www.ucetnikavarna.cz/archiv/dokument/doc-d35412v45101-nahlizeni-do-spisu-dle-danoveho-radu/>
- [11] Krajský úřad Karlovarského kraje. (20. leden 2016). *Problematika blanketních odvolání*. Načteno z Právní názor č. 24: www.kr-karlovarsky.cz/krajsky-urad/cinnosti/Documents/blanketni_odvolani.docx

- [12] Macháček, I. (1. prosinec 2013). *Sankce v daňovém řízení*. Načteno z daňařionline: portál daňových poradců a profesionálů: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d43617v54823-sankce-v-danovem-rizeni/>
- [13] Rada EU. (9. prosinec 2014). *Směrnice rady 2014/107/EU*. Načteno z EUR - Lex Access to European Union Law: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0107>
- [14] Sivák, J. (1. září 2015). *Použití správního řádu v daňovém řízení*. Načteno z Právní prostor: <http://www.pravniprostor.cz/clanky/spravni-pravo/pouziti-spravniho-radu-v-danovem-rizeni>
- [15] Skalická, H. (2009). *Prekluze v daňovém řízení*. Načteno z IS MU Brno archiv závěrečné práce Hana Skalická: http://is.muni.cz/th/42952/pravf_r/Rigo_Skalicka.doc
- [16] Zákon č. 150/2002 Sb. (2017). *Zákon soudní řád správní platný pro rok 2017*. Načteno z Zákony pro lidi: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-150#cast3>
- [17] Zdražil, V. (6. červen 2008). *Finanční poradci: Stali jste se plátcí DPH... co teď?* Načteno z investujeme.cz: <http://www.investujeme.cz/financni-poradci-stali-jste-se-platci-dph-co-ted/>

8.3 Zákony

- [1] Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
- [2] Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
- [3] Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní
- [4] Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu
- [5] Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty
- [6] Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád
- [7] Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků
- [8] Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád

9 Seznam tabulek a obrázků

Tabulka 1: Lhůty při správě daní dle zákona č. 280/2009 Sb.....	9
Tabulka 2: Zásady činnosti správních orgánů	13
Tabulka 4: Zásady daňového řízení	20
Tabulka 5: Možné opravné a dozorčí prostředky dle DŘ § 108	31
Tabulka 6: Náležitosti odvolání dle § 112.....	33
Tabulka 7: Shrnutí daňového řízení v datech	39
Tabulka 8: Data rozhodná pro běh lhůty pro stanovení daně	40
Tabulka 9: Prekluze lhůty pro stanovení daně dne 26. 5. 2015	49
Tabulka 10: Prekluze	50
Tabulka 11: Řízení vedené před zahájením správního deliktu	56
Tabulka 12: Shrnutí dat správního deliktu	57
Tabulka 13: Řízení vedené před zahájením přestupku.....	62
Tabulka 14: Shrnutí dat přestupku.....	63
Tabulka 15: Lhůty ve správním řízení	65
Obrázek 1: Prodloužení lhůty	45
Obrázek 2: Přerušení běhu lhůty.....	47
Obrázek 3: Stavení běhu lhůty.....	50

10 Přílohy

Příloha č. 1: Výzva k odstranění pochybností

28. 06. 2012

Finanční úřad v Benešově Tyršova 2074 256 01 BENEŠOV Čj: Vyřizuje Telefon: linka: Fax: č. dveří: Pracoviště: vyměřovací oddělení	V Benešově dne Elektronicky podepsáno 21. 06. 2012 vedoucí oddělení vyměřovacího
Daňový subjekt:	
DIČ:	
J. trans s.r.o.	

V Ý Z V A k odstranění pochybností

Shora uvedenému správci daně po přezkoumání přiznání k dani z přidané hodnoty, Vámi podaného dne 24.05.2012 za duben 2012, vznikly pochybnosti o správnosti a průkaznosti údajů o přijatých zdanitelných plněních vykázaných v oddílu C. přiznání, neboť

Z údajů uvedených v předloženém přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2012 a z údajů uvedených v záznamní povinnosti k pohonným hmotám nabyt správcem daně pochybnosti o oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně, a to u přijatých zdanitelných plnění - nákup pohonných hmot, kde místo nakládky těchto pohonných hmot je dle předložené záznamní povinnosti mimo území ČR. V těchto případech by se mohlo jednat o plnění, která nejsou předmětem daně ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, u kterých by daňovému subjektu nevznikl nárok na odpočet daně ve smyslu ustanovením § 72 a 73 tohoto zákona.

Podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád"), Vás

v y z ý v á ,

k odstranění pochybností uvedených v této výzvě.

Proto předložte evidenci podle § 100 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a důkazní prostředky prokazující skutečnosti uvedené v přiznání, včetně daňových dokladů vztahujících se k přijatým a uskutečněným zdanitelným plněním uvedeného období.

Pro správné a včasné odstranění pochybností předložte veškeré důkazní prostředky, prokazující oprávněnost uplatněného nároku na odpočet daně. Důkazní prostředky předložte pracovníku správce daně - ..

K čj.:

Uvedené pochybnosti odstraňte postupem podle § 89 odst. 2 daňového řádu, tedy máte možnost se k těmto pochybnostem vyjádřit, neúplné údaje doplnit, nejasnosti vysvětlit, nepravdivé údaje opravit nebo pravdivost tvrzených údajů prokázat.

Lhůta pro odstranění uvedených pochybností se stanoví v délce 15 dnů ode dne doručení této výzvy.

Odůvodnění:

Podáním daňového přiznání je zahájeno vyměřovací řízení. Správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti byly zjištěny co nejúplněji a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.

Vzniknou-li správci daně pochybnosti o správnosti, pravdivosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání a dokladů daňovým subjektem předložených nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, sdělí správce daně tyto pochybnosti daňovému subjektu a vyzve jej, aby se k nim vyjádřil, zejména aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil a nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů řádně prokázal.

Vzhledem k tomu, že správci daně vznikly ty pochybnosti o údajích v daňovém přiznání, které specifikoval v úvodu této výzvy, vyzval Vás, abyste se k nim vyjádřil tak, jak je uvedeno ve výroku této výzvy.

Poučení:

Neodstraní-li ve výzvě sdělené pochybnosti nebo nedodržíte-li výzvou stanovenou lhůtu, tedy neposkytnete-li potřebnou součinnost k odstranění pochybností, může správce daně stanovit daň podle pomůcek (§ 90 odst. 4 daňového řádu).

Proti tomuto rozhodnutí se nelze samostatně odvolat (§ 109 odst. 2 daňového řádu).

. . .
 . L. S. .
 . . .

vedoucí vyměřovacího oddělení

Příloha č. 2: Platební výměr na DPH

26.7.2013

Finanční úřad pro Středočeský kraj
 Žitná 12
 120 00 PRAHA 2
 Územní pracoviště v Benešově
 Tyršova 2074
 256 01 BENEŠOV
 Čj:
 Vyřizuje:
 Telefon: linka:
 č. dveří:

V Benešově
 dne

Elektronicky podepsáno
 24. 07. 2013

vedoucí oddělení kontrolního
 (v zastoupení)

Daňový subjekt:

DIČ: /
 J. trans s.r.o.

**PLATEBNÍ VÝMĚR
 na daň z přidané hodnoty**

Podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 147 a § 139 odst. 1 a § 90 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád"), a na základě výsledku postupu k odstranění pochybností dle protokolu o projednání výsledků postupu k odstranění pochybností č.j. ze dne 03.07.2013 Vám

v y m ě ř u j e m e

daň z přidané hodnoty za duben 2012 takto:

I. Zdanitelná plnění	Základ daně	Daň na výstupu
Dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku	základní ř. 1	
	snížená ř. 2	0
Pořízení zboží z jiného čl. státu	základní ř. 3	0
	snížená ř. 4	0
Přijetí služby s místem plnění podle § 9 odst. 1 od osoby reg. k dani v jiném členském státě	základní ř. 5	0
	snížená ř. 6	0
Dovoz zboží	základní ř. 7	0
	snížená ř. 8	0
Pořízení nového dopravního prostředku	ř. 9	0
Režim přenesení daňové povinnosti (§ 92a)- odběratel zboží nebo příjemce služeb	základní ř.10	0
	snížená ř.11	0
Ostatní zdanitelná plnění, u kterých je povinen přiznat daň plátce při jejich přijetí	základní ř.12	0
	snížená ř.13	0

II. Ostatní plnění a plnění s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně				Hodnota
Dodání zboží do jiného členského státu	ř.20			0
Poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě vymezených v § 102 odst. 1 písm. d	ř.21			0
Vývoz zboží	ř.22			0
Dodání nového dopr. prostředku osobě neregistrované k dani v jiném členském státě	ř.23			0
Zasílání zboží do jiného členského státu	ř.24			0
Režim přenesení daňové povinnosti (§ 92a) - dodavatel zboží nebo poskytovatel služeb	ř.25			0
Ostatní uskutečněná plnění s nárokem na odpočet daně	ř.26			0
III. Doplňující údaje				
Zjednodušený postup při dodání zboží formou třístranného obchodu (§ 17) prostřední osobou				
	Pořízení zboží	ř.30		0
	Dodání zboží	ř.31		0
Dovoz zboží osvobozený podle § 71g	ř.32			0
Oprava výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení (§ 44)	Věřitel	ř.33		0
	Dlužník	ř.34		0
IV. Nárok na odpočet daně				
Základ daně	V plné výši	Krác. Odpočet		
Z přijatých zdanitelných plnění od plátců				
základní	ř.40			0
snížená	ř.41	0	0	0
Při dovozu zboží, kdy je správcem daně celní úřad	ř.42	0	0	0
Ze zdanitelných plnění vykázaných na ř. 3 až 13				
základní	ř.43	0	0	0
snížená	ř.44	0	0	0
Korekce odpočtů daně podle § 75 odst. 4, § 77 a § 79	ř.45	0		0
Odpočet daně celkem	ř.46			0
Hodnota pořízeného majetku vymezeného v § 4 odst.3 písm. d) a e)	ř.47	0	0	0
V. Krácení nároku na odpočet daně				
Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně	ř.50	0		
Hodnota plnění nezapočítávaných do výpočtu koeficientu	ř.51	0		
Část odpočtu daně v krácené výši	ř.52	100		
		Koeficient(%)	Odpočet	
		Vypoř. koef.(%)	Změna odpočtu	
Vypořádání odpočtu daně	ř.53			0
VI. Výpočet daňové povinnosti				
Úprava odpočtu daně	ř.60			0
Vrácení daně	ř.61			0
Daň na výstupu	ř.62			
Odpočet daně	ř.63			
Vlastní daňová povinnost	ř.64			

Rozdíl mezi vyměřenou a tvrzenou daní ve výši Kč je v náhradní lhůtě v souladu s § 139 odst. 3 daňového řádu splatný do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto platebního výměru na účet správce daně

Číslo: 705 - 77628111 / 0710
IBAN: CZ48 0710 0007 0500 7762 8111 BIC: CNBACZPP
u pobočky banky: ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA
konstantní symbol: 1148 - převodní příkaz, 1149 - poštovní poukázka
variabilní symbol: 27886131

Náhradní lhůta splatnosti nemá vliv na běh úroku z prodlení (§ 252 odst. 2 daňového řádu).

Odůvodnění:

Za odůvodnění se podle §47 odst. 4 daňového řádu považuje protokol o projednání výsledků postupu k odstranění pochybností č.j.: ze dne 3.7. 2013.

Při ústním jednání dne 3. 7. 2013 byl daňový subjekt seznámen s výsledkem postupu k odstranění pochybností na dani z přidané hodnoty za uvedené zdaňovací období (protokol č.j.:

Daňový subjekt využil svého práva daného mu ustanovením § 90 odst. 2 daňového řádu a podal dne 15.7. 2013 návrh na pokračování v dokazování (vedeno pod č.j.:

Vzhledem k uvedenému dospěl správce daně k závěru, že daňovým subjektem navržené důkazní prostředky jsou bez vlivu na výsledek postupu k odstranění pochybností a že veškeré skutečnosti pro správné stanovení daně byly správcem daně zjištěny dostatečně spolehlivě. Návrh na pokračování v dokazování nebyl shledán opodstatněným.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se může příjemce rozhodnutí odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání je nepřipustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí. Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 109 daňového řádu).

. . .
. . .
. L. S. .
. . .
. . .

ředitel územního pracoviště

Odvolací finanční ředitelství
Masarykova 427/31, 602 00 Brno

Č. j.:

Vyřizuje: Mgr. Oddělení nepřímých daní I
Tel.: (+420)
E-mail: p
ID datové schránky: xjrnzgp

Ji trans s.r.o.

ROZHODNUTÍ

a rozhodlo podle ust. § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu a podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platném a účinném pro předmětná období (dále jen „ZDPH“) ve věci odvolání příjemce rozhodnutí Ji trans s.r.o., zastoupeného na základě písemnosti ze dne .s. (dále jen „daňový subjekt“) evidovaných dne 20.8.2013 pod č.j. .s. doplněných dne 24.8.2013, ke zdaňovacímu období .s. proti shora uvedeným rozhodnutím pod body 1 - 6 a dále ve věci odvolání evidovaných dne 30.10.2013 pod č.j. .s. doplněných po výzvě k odstranění vad odvolání dne 26.11.2013 proti shora uvedeným rozhodnutím pod body 7 - 13

takto:

Napadené rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 24.7.2013 č. j. .s. za zdaňovací období duben 2012 se mění takto:

I. Zdanitelná plnění

Pořízení zboží z jiného čl. státu

hodnota ř. 3 základ daně, zákl. sazba se mění z: 0 na:
hodnota ř. 3 daň na výstupu, zákl. sazba se mění z: 0 na:

IV. Nárok na odpočet daně

Ze zdanitelných plnění vykázaných na ř. 3 až 13

hodnota ř. 43 základ daně, zákl. sazba se mění z: 0 na:
hodnota ř. 43 v plné výši, zákl. sazba se mění z: 0 na:

Odpočet daně celkem

hodnota ř. 46 v plné výši se mění z: na:

VI. Výpočet daňové povinnosti

hodnota ř. 62 daň na výstupu se mění z: na:
hodnota ř. 63 odpočet daně se mění z: na:

V ostatním zůstává výrok odvoláním napadených rozhodnutí beze změny.

Příloha č. 4: Informace o řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu

9. 3. 2017

Nejvyšší správní soud

INFORMACE O ŘÍZENÍ VEDENÉM U NSS

Spisová značka 1 Afs 87/2016
stěžovatel Odvolací finanční ředitelství
účastník řízení J . trans s.r.o.
Věc Daně - daň z přidané hodnoty
Soud Krajský soud v Praze
Spisová značka 46 Af 12/2015
Správní orgán Odvolací finanční ředitelství
Č.j.správního orgánu 1728/15/5200-20441-708995

Datum zahájení řízení u krajského soudu	27.3.2015
Datum rozhodnutí krajského soudu	30.3.2016
Napadlo k Nejvyššímu správnímu soudu	13.4.2016
Procesní rozhodnutí - Usnesení - výzva k doplnění	14.4.2016
Vypracování rozhodnutí	14.4.2016
Vypravení rozhodnutí	15.4.2016
Nabytí právní moci	15.4.2016
Procesní rozhodnutí - Usnesení - přerušeno	15.8.2016
Vypracování rozhodnutí	15.8.2016
Vypravení rozhodnutí	18.8.2016
Nabytí právní moci	22.8.2016
Procesní rozhodnutí - Usnesení - pokračováno v řízení	29.11.2016
Vypracování rozhodnutí	29.11.2016
Vypravení rozhodnutí	29.11.2016
Nabytí právní moci	29.11.2016
Zkrácené znění rozhodnutí	19.1.2017
Meritorní rozhodnutí - Rozsudek - zamítnuto	19.1.2017
Vypracování rozhodnutí	26.1.2017
Anonymizovaná verze rozhodnutí	31.1.2017
Vypravení rozhodnutí	27.1.2017
Nabytí právní moci	30.1.2017

Příloha č. 5: Rozhodnutí

MĚSTSKÝ ÚŘAD BENEŠOV
Masarykovo náměstí 100
256 01 Benešov

tel: 317 754 111
fax: 317 754 199
e-mail: mubene@benesov-city.cz
epodatelna@benesov-city.cz

ODBOR VÝSTAVBY A ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Silniční správní úřad

ČÍSLO JEDNACÍ: MUBN/ 18260/2017/VÝST
SPIS. ZNAČKA: VÝST/16978/2017/JIB
VYŘIZUJE: oprávněná úřední osoba
TELEFON:
E-MAIL:
DATUM: 13.03.2017
Č.s.r.: 86/2017

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Městský úřad Benešov, Odbor výstavby a územního plánování, silniční správní úřad (dále jen "správní orgán"), jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl ve věci žádosti o poskytnutí informace, kterou podala u správního orgánu pí.

(dále jen „žadatelka“), podle § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím a podle § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádost o poskytnutí informací ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, kterou dne 08.03.2017 podala žadatelka správnímu orgánu, a která se týká *dokladů procesního postupu až k rozhodnutí ve věci projednání deliktu a projednání přestupku ve správním řízení s odvoláním a uplynutím lhůty pro projednání přestupku, se*

částečně odmítá

s tím, správní orgán částečně odmítá poskytnout požadovanou informaci v rozsahu osobních údajů účastníků výše uvedených řízení, a to

z důvodu ochrany osobních údajů a soukromí fyzické osoby, ve smyslu § 8 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím u povinného subjektu.

Odůvodnění:

Dne 08.03.2017 bylo písemně doručeno správnímu orgánu podání žadatelky označené jako žádost o poskytnutí informací. Žádost o poskytnutí informací byla posouzena a bylo shledáno, že obsahuje všechny náležitosti, které zákon o svobodném přístupu k informacím vyžaduje.

Povinným subjektem je podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím územně samosprávný celek a jeho orgány. Věcně příslušným k vyřízení takové žádosti o poskytnutí

Stránka 1 z 2

www.benesov-city.cz

IČO: 00 231 401

ČS a.s. Benešov, č. ú.: 19-0320035309/0800

Město Benešov je držitelem certifikátu ISO 9001

informace je Odbor výstavby a územního plánování, silniční správní úřad. Městský úřad Benešov posoudil žádost z pohledu zákona o svobodném přístupu k informacím.

Informací podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Žadatelka požadovala poskytnout „*doklady procesního postupu až k rozhodnutí ve věci projednání deliktu a projednání přestupku ve správním řízení s odvoláním a uplynutím lhůty pro projednání přestupku*“.

Jelikož v dokumentech přestupkového řízení a v řízení o správním deliktu jsou uvedeny informace týkající se osobních údajů a soukromí fyzických osob, správní orgán ve smyslu § 8 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím u povinného subjektu, tyto informace neposkytne. Z tohoto důvodu tedy nelze postupovat jinak, než vydat v tomto smyslu rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. V poskytnutých dokumentech budou tyto informace začerněny.

Správní orgán část požadované informace, tj. vyjma osobních údajů dotčených subjektů, poskytl v samostatně vydaném sdělení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí může žadatel podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, a to ke Krajskému úřadu Středočeského kraje, podáním učiněným u správního orgánu.

Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Ing. Karel Hlaváček
Odbor výstavby a ÚP, silniční správní úřad

Obdrží

žadatelka

Příloha č. 6: Sdělení

MĚSTSKÝ ÚŘAD BENEŠOV
Masarykovo náměstí 100
256 01 Benešov

tel: 317 754 111
fax: 317 754 199
e-mail: mubene@benesov-city.cz
epodatelna@benesov-city.cz

ODBOR VÝSTAVBY A ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

ČÍSLO JEDNACÍ: MUBN/ 18328/2017/VÝST
SPIS. ZNAČKA: VÝST/16978/2017/JIB
VYŘIZUJE: oprávněná úřední osoba
TELEFON:
E-MAIL:
DATUM: 13.03.2017

SDĚLENÍ o poskytnutí informací

Městský úřad Benešov, Odbor výstavby a územního plánování, silniční správní úřad (dále jen "správní orgán") jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), obdržel žádost o poskytnutí této informace:

„doklady procesního postupu až k rozhodnutí ve věci projednání deliktu a projednání přestupku ve správním řízení s odvoláním a uplynutím lhůty pro projednání přestupku“.

Správní orgán Vám na základě Vaší žádosti ze dne 08.03.2017 podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, poskytuje **tyto informace, tj. kopie těchto dokladů:**

1. *Spis. zn. VÝST/1470/2014/JIB:*
 - oznámení zahájení řízení ze dne 29.01.2014
 - protokol ze dne 07.02.2014
 - rozhodnutí o správním deliktu ze dne 17.03.2014

2. *Spis. zn. VÝST/17696/2014/JIB:*
 - oznámení zahájení řízení ze dne 17.03.2014
 - protokol ze dne 15.04.2014
 - rozhodnutí o přestupku ze dne 13.05.2014
 - odvolání ze dne 29.05.2014
 - odvolání ze dne 09.06.2014
 - rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 30.06.2014
 - usnesení ze dne 22.07.2014
 - oznámení o pokračování řízení ze dne 23.07.2014
 - protokol ze dne 05.08.2014
 - rozhodnutí o přestupku ze dne 08.08.2014
 - odvolání ze dne 26.08.2014
 - rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 06.10.2014
 - usnesení o zastavení přestupkového řízení ze dne 12.12.2014

Správní orgán vydal dne 13.03.2017 samostatné rozhodnutí týkající se částečného odmítnutí informace v rozsahu osobních údajů účastníků výše uvedených řízení. Dále správní orgán vydal dne 13.03.2017 oznámení o výši požadované úhrady nákladů vzniklých s poskytováním informací.

Správní orgán postupoval při vyřizování písemné žádosti o poskytnutí informace v souladu s ustanoveními zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy do 15 dnů od přijetí žádosti poskytl požadované informace. Poskytnuté informace jsou přílohou tohoto sdělení.

Ing. Karel Hlaváček
Odbor výstavby a ÚP, silniční správní úřad

MĚSTSKÝ ÚŘAD
Masarykovo náměstí 100
256 01 BENEŠOV
174

Přílohy :

- dle textu

Obdrží:

Žadatelka

Příloha č. 7: Oznámení

MĚSTSKÝ ÚŘAD BENEŠOV
Masarykovo náměstí 100
256 01 Benešov

tel: 317 754 111
fax: 317 754 199
e-mail: mubene@benesov-city.cz
epodatelna@benesov-city.cz

ODBOR VÝSTAVBY A ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

ČÍSLO JEDNACÍ: MUBN/ 18302/2017/VÝST
SPIS. ZNAČKA: VÝST/16978/2017/JIB
VYŘIZUJE: - oprávněná úřední osoba
TELEFON:
E-MAIL:
DATUM: 13.03.2017

Oznámení o výši požadované úhrady nákladů vzniklých v souvislosti s poskytováním informací

Dne 08.03.2017 jste podala Městskému úřadu v Benešově, Odboru výstavby a územního plánování, silničnímu správnímu úřadu, žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Tato žádost byla zaevidována pod spis.značkou Výst/ 16978/2017.

Na základě ustanovení § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, Vám oznamujeme, že výše nákladů, spojená s kopírováním dokumentů byla v souladu s článkem I. *Náklady na pořízení kopií vnitřního předpisu č. 14/2016 Sazebník úhrad za poskytování informací*, který byl přijat Radou města Benešov dne 01.06.2016, stanovena takto:

Počet černobílých kopií formátu A4 jednostranných x 2 Kč

5 x 2 Kč = 10 Kč

Počet černobílých kopií formátu A4 oboustranných x 3 Kč

18 x 3 Kč = 54 Kč

Výše požadované úhrady: 10 Kč + 54 Kč = 64 Kč

Vzhledem k tomu, že byl domluven osobní odběr požadovaných informací, nebude úhrada nákladů na odeslání informací na žadateli uplatňována.

Úhradu můžete provést buď v hotovosti v pokladně Městského úřadu v úředních hodinách, převodem na bankovní účet města Benešov nebo zaplacením poštovní poukázky.

V souladu s ustanovením §17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, Vás upozorňujeme, že poskytnutí informace je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud tuto úhradu nezaplatíte do 60- ti dnů ode dne doručení oznámení její výše, správní orgán Vaši žádost odloží.

Ing. Karel Hlaváček
Odbor výstavby a ÚP, silniční správní úřad

MĚSTSKÝ ÚŘAD
Masarykovo náměstí 100
256 01 BENEŠOV
-128

Obdrží žadatelka: _____